G. 118
366

S. H. LEAGUE.

No. 237. August, 1941.

മാതൃമാഹാത്മ്യം

(ഫാദർ ജോൺ കന്നപ്പള്ളി)

St. Antony's Monastery,
Alwaye, Travancore,
S. India.

St. Joseph's Apostolic Seminary,
Alwaye, (S. India.)

പുസ്തകാഭിപ്രായം.

"കത്തോലിക്കാജീവിതം വിശേഷാൽപ്രതി"

ഭാഗ്യസ്മരണാർഹനായ പതിനൊന്നാം ലെയോ മാപ്പാപ്പായുടെ "റേരും നൊവാരും" എന്ന തിരുവെഴുത്തിന്റെ സുവർണ്ണ ജൂബിലി പ്രമാണിച്ച്, കൊച്ചീരൂപതയുടെ ഔദ്യോഗിക നാവായി പ്രശസ്തരീതിയിൽ നടത്തിപ്പോരുന്ന "കത്തോലിക്കാജീവിതം" മാസിക ഒരു വിശേഷാൽപ്രതി പ്രസിദ്ധീകരിച്ചിരിക്കുന്നതു് ഏറ്റവും സമുചിതമായിരിക്കുന്നു.

സുപ്രസിദ്ധമായ പ്രസ്തുത തിരുവെഴുത്തിനെ ആസ്പദമാക്കി തൊഴിലാളി മുതലാളി പ്രശ്നങ്ങളുടെ വിവിധ വശങ്ങളെപ്പറ്റി പണ്ഡിതോചിതമായവിധം പ്രതിപാദിക്കുന്ന ഇരുപതോളം വിശിഷ്ട ലേഖനങ്ങളാണ് ഇതിലേ ഉള്ളടക്കം. ഇവയിൽ ചിലതു് എറണാകുളത്തും പള്ളുരുത്തിയിലും ആഘോഷിച്ച "സാമൂഹ്യവാര"ങ്ങളിൽ ചെയ്ത പ്രസംഗങ്ങളാണ്. ഇടയ്ക്കിടയ്ക്കു ചേർത്തിരിക്കുന്ന ഖണ്ഡകാവ്യങ്ങളും ചെറുകഥകളും വിശേഷാൽപ്രതിയെ കൂടുതൽ ആകർഷകമാക്കിയിട്ടുണ്ട്.

കാലോചിതമായ ഈ പ്രസിദ്ധീകരണംവഴി തൊഴിലാളി മുതലാളി പ്രശ്നം സംബന്ധിച്ചു വിശുജ്ഞാനം പ്രദാനം ചെയ്തതിൽ മാസികാപ്രവർത്തകന്മാർ അഭിനന്ദനാർഹർതന്നെ.

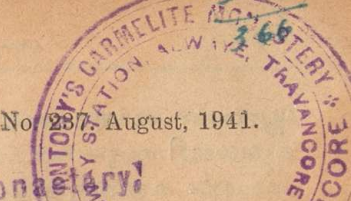
വേസ്പരക്രമം

(പുതിയപതിപ്പ്)

ക്രിസ്തുരാജന്റേയും വി. കൊച്ചുത്രേസ്യായുടേയും തിരുനാളുകൾക്കുള്ള 'സ്തോത്രം' കൂടി വിശേഷാൽ ചേർത്തു് അച്ചടിച്ചിട്ടുള്ള 'വേസ്പരക്രമ'ത്തിന്റെ പുതിയ പതിപ്പ് ഇതാ തയ്യാറായിരിക്കുന്നു. വില (മുഴുവൻ തുകൽ ബയൻറു) റാത്തൽ ഫ്രാണ.

റവ. ഫാ. ജോർജ്ജ് പുത്തമ്പുര, മംഗലപ്പുഴ സെമ്മിനാരി, ആലുവാ എന്ന മേൽവിലാസത്തിൽ ആവശ്യപ്പെടുക.

St. Antony's Monastery,
Alwaye, Travancore,
S. India.

മാതൃമാഹാത്മ്യം (*)

(ഫാദർ ജോൺ കുന്നപ്പള്ളി)

"ദൈവം സ്നേഹമാകുന്നു. ഈ സ്നേഹത്തെപ്പറ്റി ഒരു ഏകദേശജ്ഞാനം നമുക്കു നല്കുന്നതിനായി അവിടുന്ന് അതിന്റെ ഒരംശം മാതാക്കൾക്കു നല്കിയിരിക്കുന്നു. തനിക്കു നമ്മോടുള്ള സ്നേഹത്തിന്റെ ഒരു കണികമാത്രമേ അവിടുന്ന് അവരിൽ നിക്ഷേപിച്ചിട്ടുള്ളുവെങ്കിലും, അന്യൂനമായ മൃദുലതപവും സുസ്ഥിരമായ ഔത്സുക്യവും അക്ഷയമായ വാത്സല്യവും വഴിഞ്ഞൊഴുകുന്ന മാതൃഹൃദയം വാസ്തവത്തിൽ ഈശ്വരസൃഷ്ടിതന്നെ." (Dom Marmion)

"മാതാവു"—എന്തൊരു പവിത്രമാണ്, എത്ര നിസ്തുലമായ സ്നേഹമാണ് ആ വാക്കു നമ്മിൽ ഉദ്ദീപിപ്പിക്കാത്തതു! മാതാവിനെപ്പറ്റിയുള്ള സ്മരണ ഏതെല്ലാം മഹാകൃത്യങ്ങൾക്കാണ് ഉത്തേജകമാകാതിരുന്നിട്ടുള്ളതു! ഓരോ മനുഷ്യനും ജീവിതത്തിന്റെ ഓരോ വിനാഴികയിലും, മാതൃസ്മരണ അത്യന്തം ശക്തിമത്തായ പ്രേരണ നല്കുന്നുണ്ടു്. ഭവ്യാഗ്രഹവും മാത്സര്യവും നിമിത്തമുണ്ടാകുന്ന കോലാഹലങ്ങൾക്കു പിന്നിൽ നിശ്ശബ്ദമായി പ്രവർത്തിക്കുന്ന ഈ ശക്തി ലോകചരിത്രത്തെ ഏതെല്ലാംവിധത്തിൽ നയിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നു വർണ്ണിക്കുക അസാ

(*) ഇതിലേ മിക്കഭാഗങ്ങളും റവ. ഫാ. എവുജിൻ മർഫി എസ്. ജെ. അവർകളുടെ «The Catholic Mother–Her Glory» എന്ന ലഘുഗ്രന്ഥത്തിൽനിന്നു് എടുത്തിട്ടുള്ളതാണ്.

ധ്യംതന്നെ. ശാന്തമായ ഈ പ്രേരണാശക്തിയെ ഒരു വ്യക്തി അവഗണിക്കട്ടെ—ഒരു രാഷ്ട്രം ബഹുമാനിക്കാതിരിക്കട്ടെ, അപ്പോൾ കാണാം, മാരുണവും പരിപൂർണ്ണവുമായ നാശം പടിവാതില്ക്കൽ നില്ക്കുന്നതു്.

ക്രിസ്തീയമാതാവു "വിജയങ്ങളെ പ്രകീർത്തിക്കും." അവളുടെ സുകൃതങ്ങൾ ശാശ്വതങ്ങളുമാണു്. അവളുടെ മാഹാത്മ്യത്തെപ്പറ്റി വേദപുസ്തകം നല്കുന്ന പ്രശംസ ഈവിധമത്രേ: "ബലവും സൗന്ദര്യവുമാകുന്നു അവളുടെ ഉടയാട. അവസാനദിവസം അവൾ സന്തോഷിക്കും. ജ്ഞാനത്തിനായി അവൾ തന്റെ വാ തുറന്നു. ആർദ്രതയുടെ നിയമം അവളുടെ നാവിലുണ്ടു്. തന്റെ വീടിന്റെ വഴികളെ അവൾ ശരിയായി പരിശോധിച്ചു. അലസയായി അവൾ അപ്പം ക്ഷിച്ചുമില്ല. അവളുടെ സന്താനങ്ങൾ ഉണർന്നു് അവളെ അതിഭാഗ്യവതിയെന്നു വിളിച്ചു. അവളുടെ ഭർത്താവോ എന്നാൽ അവളെ പ്രശംസിച്ചു. അനവധി പുത്രിമാർ ധനം ശേഖരിച്ചു. നീയോ എന്നാൽ അവരെയെല്ലാം അതിലംഘിച്ചു. ലാവണ്യം വഞ്ചനനിറഞ്ഞതും സൗന്ദര്യം വ്യർത്ഥവുമാകുന്നു. കർത്താവിനെ ഭയപ്പെടുന്ന സ്ത്രീ പ്രശംസിക്കപ്പെടും" (സുഭാഷിത. അ. നു-ാ).

സ്ത്രീക്കു ചരിത്രത്തിൽ എന്തു സ്ഥാനമാണുള്ളതു് എന്നു വല്ലവരും ചോദിച്ചേക്കാം. സുന്ദരകലകൾ ഓരോന്നായി പരിശോധിക്കുക. അതിൽ ലോകപ്രസിദ്ധി നേടിയിട്ടുള്ള ഒരു സ്ത്രീയുടെയെങ്കിലും നാമം രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ടോ? സംഗീതത്തിൽ ബീഥോവൻ, മൊസ്സാർട്ട്, ഫെയിഡൻ, സ്ക്യൂബർട്ട്, ഷുമാൻ എന്നിവരേയും, ചിത്രകലയിൽ റാഫേൽ, റൂബൻസ്, വാൻഡൈക്ക്, ഡാവിഞ്ചി, മുറില്ലോ മുതലായവരേയും, സാഹിത്യത്തിൽ ഹോമർ, ഡാന്റി, ഷേക്സ്പീയർ, മിൽട്ടൻ ആദിയായവരേയും, ശില്പവിദ്യയിൽ മൈക്കൽ ആഞ്ജലോ, ബ്രിമാൻറു, ഫൊൻറാനാ, ജോൺസ്, റെൻ എന്നിവരേയും നാം കാണുന്നു. എന്നാൽ, അവരുടെയിടയിൽ സ്ത്രീകൾക്കുള്ള സ്ഥാനമെവിടെ? ഈ ചോദ്യത്തിനു ശരിയായ മറുപടി ലഭിക്കണമെങ്കിൽ പ്ര

സൂത മഹാന്മാരോടുതന്നെ ചോദിക്കണം. സ്ത്രീയുടെ വിജയങ്ങളേയും ധീരകൃത്യങ്ങളേയുംകുറിച്ച് അവർ നല്കുന്ന സാക്ഷ്യം ഒരു പക്ഷേ നമ്മെ വിസ്മയിപ്പിച്ചേക്കാം.

തങ്ങൾക്കു യാതൊരു പങ്കുമില്ലാത്ത ഒരു ശ്രേഷ്ഠകൃത്യത്തെക്കുറിച്ച് — തങ്ങളിൽ ഒരുവനപോലും നിർമ്മിക്കുവാൻ സാധ്യമല്ലാത്ത ഒരു മഹാ കാവ്യത്തെയോ സംഗീതത്തെയോ മണിമന്ദിരത്തെയോ കുറിച്ച് — അവരെല്ലാം ഏക കണ്ഠമായി സാക്ഷ്യം നല്കുകയില്ലയോ? തങ്ങളുടെ ബാല്യത്തെയും അതിൽ നയിച്ച ബാല്യകാലത്തെയും അവർ അനുസ്മരിക്കും. തങ്ങളുടെ ജീവിതത്തെയും ഉദ്യമങ്ങളേയും മാധുര്യപൂർവം നയിച്ചിരുന്ന അനുഗ്രഹീതമായ ഒരു പ്രേരണാശക്തിയേയും അതിൽനിന്ന് ഉളവായിട്ടുള്ള സ്നേഹപൂർണ്ണമായ സാഹചര്യങ്ങളേയും കുറിച്ച് അവർ സന്തോഷപൂർവം വിവരിക്കും. അത്യധികമായ കൃതാർത്ഥതയോടുകൂടെ അവർ "അമ്മ" എന്ന മധുരനാമം ഉച്ചരിക്കാതിരിക്കുകയില്ല.

മനുഷ്യജീവിതത്തെയും സ്വഭാവത്തെയും രൂപവൽകരിക്കുന്നതിൽ മാതാക്കൾക്കുള്ള മഹനീയ സ്ഥാനത്തെപ്പറ്റി ഫ്രെഡറിൽ ഷാനൺ പ്രസ്താവിക്കുന്നത് ഇപ്രകാരമാണ്: "അവർ സുന്ദരങ്ങളായ മാർബിൾ പ്രതിമകൾ നിർമ്മിക്കുന്നില്ല. ഉജ്ജ്വലത്തായ വർണ്ണങ്ങൾ ചേർത്തു മോഹനങ്ങളായ ചിത്രങ്ങൾ ആലേഖനം ചെയ്യുന്നില്ല; പണ്ഡിതോചിതമായ മഹാ ഗ്രന്ഥങ്ങൾ എഴുതുന്നില്ല; കർണ്ണപീയൂഷങ്ങളായ ഗീതങ്ങൾ രചിക്കുന്നില്ല. പ്രസംഗമണ്ഡപങ്ങളിൽനിന്നുകൊണ്ടു വാഗ്വിലാസത്തോടെ പ്രഭാഷണം ചെയ്യുന്നുമില്ല; ശരിതന്നെ. എന്നാൽ, അവർ ഇവയും ഇവയെക്കാൾ ഉൽകൃഷ്ടമായവയും നിർവഹിക്കുന്നുണ്ട്. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ, അവർ അളവറ്റവും അവ്യക്തവുമായ വിഷയങ്ങളിൽ ദൈവത്തിന്റെ ശിഷ്യകളത്രേ. അതേ, അവർ ശില്പകലാവിദഗ്ദ്ധകൾതന്നെ: മാംസരക്തങ്ങളാകുന്ന മാർബിൾകൊണ്ടു സജീവവും ചൈതന്യപൂർണ്ണവുമായ മനുഷ്യപ്രതിമകളെ അവർ നിർമ്മിക്കുന്നു. അവർ ചിത്രകാരികൾ

തന്നെ; അമർത്യമായ ആത്മാക്കളിൽ സൗശീല്യത്തിന്റെ വ
ണ്ണങ്ങൾ അവർ ചിത്രണം ചെയ്യുന്നു. അവർ ഗ്രന്ഥകർത്തൃകൾ
തന്നെ: സ്വപ്നസന്താനങ്ങളുടെ ഹൃദയങ്ങളിൽ ഈശ്വരഭക്തി
യാകുന്ന സാഹിത്യം അവർ ലേഖനം ചെയ്യുന്നു. അവർ സം
ഗീതവിദുഷികളാണ്: സ്വപുത്രിമാരുടെ ആത്മാവിൽ ചാരിത്ര്യ
ത്തിന്റെ നിർമ്മലഗാനം അവർ ആലപിക്കുന്നു. അവർ വാഗ്വൈ
ഭവത്തോടുകൂടിയവരുമാണ്: അവരുടെ ജീവിതം അദൃശ്യമായ
ദൈവകാര്യങ്ങളെപ്പറ്റി വചോവിലാസത്തോടുകൂടെ പ്രസംഗി
ക്കുന്നു; മരണാനന്തരവും നിത്യതയുടെ ഉന്നതസ്ഥലങ്ങളിൽനി
ന്നുകൊണ്ടു തങ്ങളുടെ പ്രോഷണം അവർ തുടർന്നുകൊണ്ടിരി
ക്കുകയും ചെയ്യുന്നു." (Faith of the Millions)

അടുത്തകാലത്ത്, പല നാവികമത്സരങ്ങളിലും വിജയം
നേടി ലോകപ്രസിദ്ധനായിത്തീർന്ന സർ തോമസ് ലിപ്റ്റൺ
പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തിയ സ്വജീവചരിത്രത്തിന്റെ പ്രഥമാധ്യായം
തുടങ്ങുന്നതു സ്വമാതാവിനെപ്പറ്റിയുള്ള സ്മരണയോടുകൂടിയാ
ണ്. ആഭിജാത്യമുള്ള ഏതൊരു പുത്രനിലും സാധാരണമായി
കാണുന്ന വിശിഷ്ട മനോഭാവമാണ് അദ്ദേഹത്തിനുമുള്ളതു്.
അദ്ദേഹം പറയുന്നു:

"നന്നായി ആരംഭിക്കുന്നവൻ പകുതിവേല നിർവ്വഹിച്ചിരി
ക്കുന്നു" എന്നൊരു ആപ്തവാക്യമുണ്ട്. ഈ വാക്യം ആരു കണ്ടു
പിടിച്ചതായാലും ഇത്ര അർത്ഥവത്തായി മറ്റൊന്നുണ്ടോ എന്നു
സംശയമാണ്. ഞാൻ നന്നായി ആരംഭിച്ചു. എന്തുകൊണ്ടെ
ന്നാൽ, ഗുണവതിയായ ഒരു മാതാവാണ് എനിക്കുണ്ടായിരുന്ന
തു്. ദൈവത്തിന്റെ ഔത്യം വഹിച്ചുകൊണ്ടു ജാതകളായിട്ട
ള്ള മാതാക്കളിൽ ഏറ്റവും ധൈര്യവതിയും ഉത്കൃഷ്ടയുമായിരു
ന്ന അവർ. ജീവിതത്തിന്റെ പ്രാരംഭകാലം തുടങ്ങി ഞാൻ
അമ്മയെ അതിവം സ്നേഹിച്ചിരുന്നു. അവർ ഇഹലോകവാസം
വെടിഞ്ഞിട്ടു നാളുകൾ കുറെ ആയെങ്കിലും, അവളുടെ മധുരമാ
യ സ്മരണയാൽ ഞാൻ പുളകം കൊള്ളാത്ത ദിവസങ്ങൾ
ഒരിക്കലുമുണ്ടായിട്ടില്ലെന്നു് അതിശയോക്തിസ്പർശംകൂടാതെ

പറയാവുന്നതാണ്. ഞാൻ എവിടെപ്പോയാലും അവളുടെ ഛായാപടം എന്റെ സമീപേ ഉണ്ടായിരിക്കും. ദിവസത്തിൽ പല പ്രാവശ്യവും വാത്സല്യപൂർണ്ണമായ ആ മുഖവുമായി ഞാൻ സംഭാഷണം ചെയ്യാറുണ്ട്. എന്നിൽ എന്തെങ്കിലും പ്രശംസാർഹമായുണ്ടെങ്കിൽ, ഗണ്യമായി എന്തെങ്കിലും ഞാൻ പ്രവർത്തിച്ചിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ, അതിനെല്ലാം ഹേതുഭൂത ആ ഐറിഷ് വനിതതന്നെയാണ്. ആ ധന്യയാണ് എനിക്ക മാഗ്ദനിർദ്ദേശം ചെയ്യുന്ന നക്ഷത്രം. ആ നക്ഷത്രത്തിന്റെ പ്രഭയിൽ ജീവിതമാകുന്ന യാനപാത്രത്തെ മേലിലും ഞാൻ മുമ്പോട്ട നയിക്കും."

വിൻസെന്റ് ഡി പോൾസംഘത്തിന്റെ സ്ഥാപകനായ ഫ്രെഡറിക്ക് ഓസാനാം തന്റെ മാതാവിനെപ്പറ്റിപ്പറയുന്നതും ശ്രദ്ധേയമാണ്:

"അമ്മയുടെ മരണം സാമാധാനപൂർണ്ണമായിരുന്നു. എന്റെ വ്യസനം സീമാതീതമായിരുന്നെങ്കിലും അമ്മയുടെ ഭാഗ്യമരണത്തിൽ ഞാൻ സന്തോഷിക്കുന്നു. ഒരു സുകൃതിനിയായ മാതാവിനെ ലഭിക്കുന്നവൻ ഭാഗ്യവാനാകുന്നുവെന്നുള്ളതിൽ രണ്ടുപക്ഷമില്ല. അവർ തീർച്ചയായും ഒരു സുകൃതിനിയത്രേ. എന്റെ ജ്യേഷ്ഠന്മാർക്കും എനിക്കും പ്രായത്തിനടുത്ത ധൈര്യവും സ്ഥിരചിത്തതയും ഇല്ലായിരുന്നു. അതുകൊണ്ടു ഞങ്ങൾ ആ വത്സലമാതാവിന്റെ രക്ഷാകരമായ പൊല്ലിച്ചിറകുകളിലാണ് അഭയസ്ഥാനം തേടിയിരുന്നതു്. ഞങ്ങൾക്കു് അതു് അത്യന്തം സന്തോഷകരമായിരുന്നു. ഞങ്ങൾ അവളെ വിട്ടുപിരിഞ്ഞെങ്കിലും ക്ഷണം അവളുടെ പക്കലേക്കു മടങ്ങിച്ചെല്ലുവാൻ അത്യൽസുകരാകുന്നു. അയ്യോ! ആധ്യാത്മികമായ എത്ര അനർഘരത്നങ്ങളാണു ഞങ്ങൾക്കു നഷ്ടമായതു്? ശാന്തമായ എത്രയെത്ര ഉപദേശങ്ങൾ! ശ്രദ്ധേയമായ എത്രയെത്ര ആദർശങ്ങൾ! മനോജ്ഞമായ എന്റെ ഹൃദയത്തെ തച്ചുമാക്കിയ ആ കേതിതീക്ഷ്ണത! ഹാ, ആ സാധ്വി സദാമാതാവിന്റെ സജീവച്ഛായതന്നെ.... ദൈവം പരിശുദ്ധയായ ഒരു മാതാവിനെ ആർക്കു നൽകുന്നുവോ അവൻ ഭാഗ്യവാൻ. ഈ സ്നേഹമസൃണമായ സ്മരണ എ

ന്നെ ഒരിക്കലും വിട്ടുമാറുന്നതല്ല. പലപ്പോഴും ഏകാകിയായിരിക്കുമ്പോൾ എന്റെ ആത്മാവിനെ വലിച്ചു താഴ്ത്തുന്ന ക്ലേശങ്ങൾക്കിടയിൽ ആ വിസ്മയാവഹമായ കാഴ്ചയുടെ ഓർമ്മ—എന്റെ വത്സലമാതാവിന്റെ മരണത്തിന്റെ സ്മരണ—എനിക്ക് ഉന്മേഷവും നവജീവനും നല്കുന്നു. ജീവിതം നശ്വരമാണെന്നും നമ്മിൽനിന്നും മരണംവഴി വേർപെട്ടിരിക്കുന്നവരുമായി വേഗം നമുക്കു കൂടിച്ചേരാമെന്നുമുള്ള ബോധം എനിക്കുണ്ടാകുന്നു. സ്വാർത്ഥസ്നേഹത്തിന്റെ പ്രലോഭനങ്ങൾ എന്നെ അലട്ടുന്നു. അതേസമയംതന്നെ എന്റെ ദുർവാസനകളെല്ലാം എന്നിൽനിന്നു മറയുന്നു. അവസാനം എന്റെ സഹോദരിലാഷങ്ങളുടേയും അന്ത്യം അമ്മയെപ്പോലെ മൃതിയടയണമെന്നതായിരുന്നു.....ഞാൻ ആരിൽനിന്നു സത്യവിശ്വാസത്തിന്റെ പ്രഥമപാഠങ്ങൾ അഭ്യസിച്ചുവോ, ആ മഹാമനസ്വിനി, സത്യസന്ധയുടെ ഉത്തമസന്താനമായിരുന്നു. ദിവ്യരക്ഷകന്റെ സ്വർഗ്ഗാരോഹണത്തിനുശേഷം തന്റെ വത്സലശിഷ്യന്മാക്കുണ്ടായ അനുഭവംതന്നെയാണ് എനിക്കും ഉണ്ടാകുന്നത്. 'ആധ്യാത്മികതപം'തന്നെ എന്നിൽനിന്നു വേർപിരിഞ്ഞെന്ന് എനിക്കു തോന്നി. അയ്യോ! അനാഥരായ ശിഷ്യന്മാർക്ക് ആശ്വാസപ്രദനെ അയച്ചു സമാശ്വാസം നല്കിയതുപോലെ എന്റേയും സാന്ത്വനത്തിനായി ഒരു ആശ്വാസദായകനെ അയയ്ക്കുവാൻ അമ്മേ, അപേക്ഷിക്കണമേ. എന്റെ ഈ ലോകയാത്ര പര്യവസാനിപ്പിക്കുന്നതിന് ഇനി പരിമിതമായ സമയം മാത്രമേ ഉള്ളൂ. പ്രിയമാതാവേ, അങ്ങെപ്പോലെ ഞാനും അതു വിജയകരമായി പര്യവസാനിപ്പിക്കുന്നതിനുള്ള അനുഗ്രഹം മാത്രമേ ഞാൻ അഗ്രഹിക്കുന്നുള്ളൂ." (ഫ്റഡറിക്ക് ഓസാനാം.)

വിശ്വാസികളുടേയും രക്തസാക്ഷികളുടേയും മാതാക്കൾ

പുണ്യവാന്മാരും പുണ്യവതികളുമത്രേ ലോകത്തിലെ യഥാർത്ഥമഹാത്മാക്കൾ. അവരാണ് ലോകഗതിയെ നിയന്ത്രിക്കുന്നത്. ഈശ്വരവിശ്വാസികളല്ലാത്തവർക്ക് ഇതു അജ്ഞാതമായി

രിക്കുന്നു. രാജ്യതന്ത്രജ്ഞന്മാരും സേനാനായകന്മാരും യുദ്ധങ്ങളും ജയിക്കുകയും സാമ്രാജ്യങ്ങളും സ്ഥാപിക്കുകയും ചെയ്യുന്നുണ്ട്. അവർ അഹങ്കാരത്താൽ ഞെളിയുകയും തങ്ങളുടെ നാമങ്ങളും ലോകമഹാന്മാരുടെ ഗണത്തിൽ ഉൾപ്പെടുത്തുന്നതിന് അഭിലഷിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. എന്നാൽ, നിത്യതയുടെ ദൃഷ്ടിയിൽ ഇവയൊക്കെ എത്ര നിസ്സാരങ്ങളും!! എല്ലാം ഒരു പാവകളിമാത്രം. ക്ലേശകരമായ ലോകജീവിതം കൂടുതൽ ദുർവ്വഹമാക്കുന്നതിനുള്ള ഉദ്യമം ഏറ്റവും ഗർഹണീയമാണ്. പരവിദ്വേഷത്തിനും കാമാസക്തിക്കും ധനതൃഷ്ണക്കും പ്രേരകമായ ദുർവ്വാസനകളെ പുഷ്ടിപ്പെടുത്തുവാൻ യാതൊരു വൈഷമ്യവുമില്ല. സാന്മാർഗ്ഗിക നിയമങ്ങളെ അവഗണിച്ചു ജീവിക്കുക, സഹജീവികളോട് അന്യായമായി പ്രവർത്തിക്കുക, നീതിവിരുദ്ധമായി മുതൽ വർദ്ധിപ്പിക്കുക എന്നിവ ക്ഷിപ്രസാധ്യമായിരിക്കാം. പക്ഷേ, ഇവ അത്യന്തം നിന്ദ്യവും നീചവുമാകുന്നു.

എന്നാൽ, ഈദൃശകൃത്യങ്ങളിൽ സാമർത്ഥ്യം പ്രദർശിപ്പിക്കുന്നവരെയാണു ലോകം അഭിനന്ദിക്കുന്നതു്. എങ്കിലും യഥാർത്ഥമഹാന്മാരായി ഒരു കൂട്ടം ആളുകളുണ്ട്. വാക്കുകൊണ്ടും പ്രവൃത്തികൊണ്ടും സന്മാർഗ്ഗത്തിലേക്കു നയിക്കുകയും സുകൃതാർജ്ജനത്തിനു പ്രേരിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തുകൊണ്ട്, സഹോദരന്മാരെ നിത്യനാശത്തിൽനിന്നു് ഉദ്ധരിച്ചു് അനന്തസൗഭാഗ്യത്തിലേക്കു വഴികാണിച്ചിട്ടുള്ള സാക്ഷാൽ മഹാന്മാർ– ദൈവത്തിന്റെ വിശുദ്ധന്മാർ– എല്ലാക്കാലങ്ങളിലും ഉണ്ടായിരുന്നിട്ടുണ്ട്. എപ്പോഴും ഉണ്ടായിരിക്കുകയും ചെയ്യും. അവരാണു പവിത്രാത്മാവിന്റെ സൽപ്രേരണയ്ക്കു വശംവദരായി ലോകത്തെ നവീകരിക്കുന്നവർ. അവരുടെ ആയുധങ്ങളും, ദൈവസ്നേഹം, പരസ്നേഹം, വിനയം, വിശുദ്ധി, സത്യം എന്നിവയാണ്. ഇങ്ങനെയുള്ളവരുടെ ജീവിതം മാത്രമേ ലോകമഹാചരിത്രത്തിൽ ഗണനാർഹമായുള്ളൂ. എന്നാൽ, ഈ മഹാന്മാരെ ലോകത്തിനു പ്രദാനംചെയ്തിട്ടുള്ളതു പുണ്യവതികളായ മാതാക്കളാണെന്നു മിക്കവാറും എല്ലാ പുണ്യവാന്മാരുടേയും ജീവചരിത്രം

സ്പഷ്ടമാക്കുന്നുണ്ട്.

ആർസിലേ വികാരി.

ആർസിലേ വികാരിയെന്ന ലോകപ്രസിദ്ധനായിത്തീർന്ന ജോൺ വിയാന്നി മൂന്നുവയസ്സുള്ള ഒരു ശിശുവായിരുന്നപ്പോൾ മുതൽ പ്രാർത്ഥനയിൽ അതീവതാൽപര്യം പ്രദർശിപ്പിച്ചുതുടങ്ങി. ബാലന്റെ മാതാവ് ഈ താൽപര്യത്തെ പരിപോഷിപ്പിക്കുന്നതിനു കഴിവുള്ള സകലയത്നങ്ങളും ചെയ്തു. അമ്മയിൽ നിന്നു ലഭിച്ച അമൂല്യനിധികളെപ്പറ്റി വിശ്രുതനായ ഈ വൈദികൻ മരണംവരേയും കൃതജ്ഞതാപൂർവം സ്മരിച്ചിരുന്നു. വാർദ്ധക്യകാലത്തു് അദ്ദേഹം സദ്ഗുണനിധിയായ ആ മാതാവിനെപ്പറ്റി ചിന്തിച്ചു് ആനന്ദാശ്രുക്കൾ പൊഴിക്കാറുണ്ടായിരുന്നു. അവളുടെ ഗുണഗണങ്ങളെ ഓർത്തു വിസ്മയഭരിതനായി അദ്ദേഹം വിളിച്ചുപറയുമായിരുന്നു: "ഹാ! ആ ധന്യ എത്ര വിവേകവതിയും സുകൃതിനിയുമായിരുന്നു."

വിനീതമായ ഒരു ചെറുഭവനത്തിൽ ബാലനായ ജോൺവിയാന്നി സ്വമാതാവിന്റെ മടിയിലിരുന്നു്, ആ സുകൃതിനിയിൽനിന്നു സദുപദേശങ്ങൾ കേൾക്കുന്നതും പ്രാർത്ഥനകൾ പഠിക്കുന്നതും മനസാ ദർശിക്കുവാൻ നമുക്കു വിഷമമില്ല. ദൈവസ്നേഹാഗ്നി തന്റേയും തന്റെ കുഞ്ഞുങ്ങളുടേയും ഹൃദയങ്ങളിൽ സദാ ജ്വജ്വലിപ്പിക്കുന്നതിനാണു് അവൾ സർവപ്രധാനമായി ഉദ്യമിച്ചതു്. ഈ ഉദ്യമത്തിന്റെ ഫലം എത്ര അനുഗ്രഹപ്രദം! ഇതാ, ക്രിസ്തീയജീവിതത്തിനു നവോന്മേഷം നല്കിയ ഒരു മഹാവിശുദ്ധനെ– ആർസിലേ വികാരിയെ– നമുക്കു ലഭിച്ചിരിക്കുന്നു. ലാളിത്യത്തിനും ആർജ്ജവത്തിനും പ്രസിദ്ധി നേടിയ തന്റെ പ്രസംഗങ്ങളിൽ പല പ്രാവശ്യം ഇപ്രകാരം അദ്ദേഹം അവർത്തിക്കാറുണ്ടായിരുന്നു: "മാതാവിന്റെ ഹൃദയത്തിൽനിന്നു സുകൃതം സന്താനങ്ങളുടെ ഹൃദയങ്ങളിലേക്കു പകരുന്നു. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ, മാതാവു ചെയ്യുകാണിക്കുന്നതിനെ സന്താനങ്ങൾ സന്തോഷത്തോടെ അനുകരിക്കുന്നു." സ്വ

ന്തം അനുഭവംതന്നെയാണ് അദ്ദേഹത്തെ ഈ വിശിഷ്ടതത്ത്വം പഠിപ്പിച്ചതു്. ചെറുപ്പത്തിൽത്തന്നെ പ്രാർത്ഥനയിൽ അഭിരുചി തോന്നുവാൻ ഭാഗ്യമുണ്ടായതിൽ മിക്കതും അഭിനന്ദിച്ചപ്പോൾ അദ്ദേഹം ഇപ്രകാരം പറയുകയുണ്ടായി: "ദൈവം കഴിഞ്ഞാൽ, എന്റെ പ്രിയമാതാവിനോടാണ് ഇതിനു ഞാൻ കടപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതു്; അവൾ അത്ര ഗുണവതിയായിരുന്നു. 'കൊച്ചുജോണീ, നീ ദൈവത്തെ ദ്രോഹിക്കുന്നതു കണ്ടാൽ, എന്റെ മറുകുഞ്ഞുങ്ങളിൽ ആരെയെങ്കിലും ഉപദ്രവിക്കുന്നതു മൂലമുണ്ടാകുന്നതിനെക്കാൾ മനോവേദന എനിക്കുണ്ടാകും' എന്നു് അമ്മ പലപ്പോഴും എന്നോടു പറഞ്ഞിരുന്നു."

നമ്മുടെ ജീവിതം ഒരു യുദ്ധമാണ്. നമ്മുടെ വിശ്വാസം ഒരു പോരാട്ടമാണ്. ദൈവമഹത്ത്വത്തെ സംരക്ഷിക്കുന്നതിനും, നമ്മുടെ അമർത്ത്യമായ ആത്മാക്കളെ സുരക്ഷിതമാക്കുന്നതിനും, വേണ്ടിവന്നാൽ, രക്തം ചിന്തുന്നതിനുപോലും നാം സന്നദ്ധരായിരിക്കണം. ക്രിസ്തുമതത്തിന്റെ പ്രാരംഭകാലംമുതല്ക്കുതന്നെ ഈ തത്ത്വം ക്രിസ്ത്യാനികൾ എല്ലാവരും അംഗീകരിക്കുകയും തദനുസാരം ആചരിക്കുകയും ചെയ്തുപോന്നിരുന്നു. നരകവും പാപവും അക്രൈസ്തവലോകവും ക്രിസ്തുവിനെ ദ്വേഷിക്കുന്നു. എന്നാൽ, നാം ക്രിസ്തുവിന്റെ അനുഗാമികളാകയാൽ അവിടുത്തെ നാം സ്നേഹിക്കുന്നു. തന്നിമിത്തം, ഒരു സമരത്തിനു്, മരണഹേതുകമായ ഒരു സമരത്തിനു്, നാം ഒരുങ്ങിയിരിക്കണം. പീഡനം നമ്മുടെ ജന്മാവകാശത്തിന്റെ ഒരു ഓഹരിയാകുന്നു. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ, നാം പീഡിതനായ ക്രിസ്തുവിന്റെ അനുഗാമികളാകുന്നു.

ഈ ആശയംതന്നെ കർദ്ദിനാൾ ന്യൂമൻ എത്ര മനോജ്ഞമായി വിശദമാക്കിയിരിക്കുന്നുവെന്നു നോക്കുക: "ഇത്ര ധാരാളമായി തങ്ങളുടെ രക്തം ബലിയർപ്പിച്ച ഈ സന്താനങ്ങൾ ആരാണ്?..... തങ്ങളുടെ കുരിശുംവഹിച്ചുകൊണ്ടു രക്താങ്കിതമായ മാർഗ്ഗത്തിലൂടെ യാത്രചെയ്ത ഇവർ മനോവികാസം ലഭിച്ചിട്ടി

ല്ലാത്ത അടിമയും അശിക്ഷിതനായ ബാലനും അബലയായ ബാലികയുമത്രേ. 'ശ്രുഭവസ്ത്രാലംകൃതരായ ആ സേനാസമൂഹ'ത്തിലേ ഓരോ വ്യക്തിയേയുംകുറിച്ച് ഇപ്രകാരം പ്രസ്താവിക്കാവുന്നതാണ്. തിരുസ്സഭയിൽനിന്നു ലബ്ധമായ പ്രസാദവരത്തിന്റെ ശക്തിയാൽ ലോകത്തേയും തങ്ങളുടെ സ്നേഹിതരേയും വിസ്മയസ്തബ്ധരാക്കിയ ഇവർ മഹനീയമായ തീക്ഷ്ണതയും വീരോചിതമായ ധൈര്യവും ഉള്ളവരായിരുന്നു. മിശിഹായുടെ സഭയ്ക്കു വ്യതിയാനമൊന്നും സംഭവിക്കുകയില്ല. മുമ്പുണ്ടായിരുന്ന ശക്തി അവർക്ക് ഇപ്പോഴുമുണ്ട്. ബാഹ്യപ്രകൃതിയിൽ നാം മറുമനുഷ്യരെപ്പോലെയാണെങ്കിലും, അവർക്കില്ലാത്ത ഒരു ഗുണം നമ്മിൽ ഒളിഞ്ഞുകിടപ്പുണ്ട്— അജയ്യമായ ധൈര്യത്തിന്റെ ബീജം. ഇതു വിശുദ്ധന്മാരുടെ കാലമല്ലായിരിക്കാം. എന്നാൽ, എല്ലാ ശതാബ്ദങ്ങളും വേദസാക്ഷികളുടെ കാലംതന്നെ; സംശയമില്ല....."

മതപീഡനങ്ങളിൽ ക്രൈസ്തവർ പ്രദർശിപ്പിച്ചിട്ടുള്ള വിസ്മയാവഹമായ ധൈര്യത്തേയും മനോദാർഢ്യത്തേയും അവരിൽ സംജാതമാക്കുവാൻ ക്രിസ്തീയമാതാക്കൾ ചെയ്തിട്ടുള്ള സേവനങ്ങൾ കുറച്ചൊന്നുമല്ല.

ജപ്പാൻകാരനായ ബാലൻ.

വി. ഫ്റാൻസിസ് സേവ്യറാണല്ലോ ജപ്പാനിൽ ക്രിസ്തീയ വിശ്വാസബീജം ആദ്യമായി വിതച്ചതു്. ആ വിത്തു വീണതു് ഏറ്റവും ഫലസമൃദ്ധമായ വയലിലാണ്. അതു പുഷ്ടിയോടും ശക്തിയോടുംകൂടെ വളർന്നുവന്നു. എന്നാൽ, മുളയിലേ അതിനെ നുള്ളിക്കളയുന്നതിനു ജപ്പാൻ ചക്രവർത്തിമാർ തുടരെത്തുടരെ പരിശ്രമങ്ങൾ ചെയ്തുകൊണ്ടിരുന്നു. പക്ഷേ, അവയെല്ലാം പരാജയത്തിൽ കലാശിച്ചതേയുള്ളൂ. ശക്തിമത്തായ ഈ പ്രതിബന്ധങ്ങളെയെല്ലാം അതിലംഘിച്ചു് ഇരുനൂറു കൊല്ലത്തേക്കു ക്രിസ്തുമതം അഭംഗമായി നിലനിന്നു. രണ്ടു ശതാബ്ദത്തോ

ളം നീണ്ടുനിന്ന മർട്ടനങ്ങൾക്കിടയിൽ, പുരോഹിതന്മാരാകട്ടെ, മാമ്മോദീസായൊഴികെ മറ്റു ക്രമാശകളാകട്ടെ ഇല്ലാതെയാണ നാഗസാക്കി എന്ന സ്ഥലത്തു നിവസിച്ചിരുന്ന ഈ കത്തോലിക്കർ തങ്ങളുടെ വിശ്വാസത്തെ അക്ഷയമായി പാലിച്ചുവന്നതു്. അത്ഭുതാവഹമായ ഈ സ്ഥിരതയ്ക്കു ഹേതുഭൂതർ ആരു്? മാതാക്കൾതന്നെ. അവർ സ്വസന്താനങ്ങളെ ജപങ്ങളും മറ്റു വിശ്വാസസത്യങ്ങളും പഠിപ്പിച്ചു; മറ്റുള്ളവർക്കു മതബോധം നല്കുവാൻ പര്യാപ്തരാകത്തക്കവണ്ണം അവരെ അഭ്യസിപ്പിക്കുകയുംചെയ്തു. പരസ്യമായി ധരിക്കുവാൻ അനുവാദമില്ലാതിരുന്ന ക്രൂശിതരൂപം വിശ്വസ്തമായ അവരുടെ ഹൃദയങ്ങളിൽത്തന്നെ മുദ്രിതമായിരുന്നു.

ജപ്പാനിലെ മതപീഡനചരിത്രത്തിലെ ഏറ്റവും ഏറ്റവും ഹൃദയാവർജ്ജകമായ ഒരു രംഗമാണു് അനുഗൃഹീതനായ ഫാദർ ചാറത്സ് സ്പിനോളായുടെ വേദസാക്ഷിത്വം. തന്നോടുകൂടെ വധിക്കപ്പെടുവാനിരുന്ന മുപ്പതു ക്രിസ്ത്യാനികൾക്കു് അവസാനവേളയിൽ വിശ്വാസത്തിൽ സ്ഥിരതയോടെ നില്ക്കുവാൻ വേണ്ട ഉപദേശം അദ്ദേഹം നല്കിക്കൊണ്ടിരിക്കുകയായിരുന്നു. അപ്പോൾ തനിക്കു ചിരപരിചിതയായിരുന്ന എലിസബത്തു് ഫെർണ്ണാണ്ടസ് എല്ലാവരുടെയും പിന്നിലായി നില്ക്കുന്നതു ഫാ. ചാറത്സു കണ്ടു. ആ മഹതിയുടെ വേദനത്തിൽവച്ചു് അദ്ദേഹം പലപ്രാവശ്യം ക്രിസ്ത്യാനികൾക്കു മതോപദേശങ്ങൾ കൊടുത്തിട്ടുണ്ടായിരുന്നു. അദ്ദേഹം ചോദിച്ചു: "ഞാൻ കുറെ നാൾമുമ്പു മാമ്മോദീസാ നല്കിയ നിങ്ങളുടെ കൊച്ചുകുട്ടി ഇഗ്നേഷ്യസ് എവിടെ?"

നാലുവയസ്സുമാത്രം പ്രായമുണ്ടായിരുന്ന ആ ബാലൻ അമ്മയുടെ സമീപേതന്നെ നില്പുണ്ടായിരുന്നു. അഗ്നിക്കുട്ടുന്നതിനു ശേഖരിച്ചിരുന്ന വിറകുകളുടെ മറവുകൊണ്ടു് എല്ലാവർക്കും അവനെ കാണുവാൻ കഴിഞ്ഞില്ല. അതിനാൽ ധീരയായ ആ മാതാവു് അവനെ എടുത്തു് ഉയർത്തിപ്പിടിച്ചുകൊണ്ടു പറഞ്ഞു: "പിതാവേ, ഇതാ ഇഗ്നേഷ്യസ്. എന്നോടുകൂടെ മരിക്കുവാൻ

സന്തോഷപൂർവം അവൻ സന്നദ്ധനായിരിക്കുന്നു. എനിക്ക് ഏറ്റവും പ്രിയമുള്ള രണ്ടു വസ്തുക്കളെ—എന്റെ ഈ ഓമനയേയും എന്റെ ജീവനേയും—ഇതാ, ഞാൻ എന്റെ ദൈവത്തിനായി സമർപ്പിക്കുന്നു." അനന്തരം, കുട്ടിയുടെ നേരേ തിരിഞ്ഞുകൊണ്ട് ആ ധന്യ പറഞ്ഞു: "കുഞ്ഞേ, നിന്നിൽനിന്ന് ഇപ്പോൾ എടുക്കുവാൻ പോകുന്ന ജീവനെക്കാൾ അനേകമടങ്ങു വിലയുള്ള ക്രിസ്തീയ ചൈതന്യത്തെ നിനക്കു പ്രദാനം ചെയ്ത ആ നല്ല വൈദികൻ ഇതാ നില്ക്കുന്നു; ഓമനേ, നിനക്കുവേണ്ടി പ്രാർത്ഥിക്കുന്നതിനും നിന്നെ ആശീർവദിക്കുന്നതിനും അദ്ദേഹത്തോട് അപേക്ഷിക്കുക." ആ കുഞ്ഞുവേദസാക്ഷി മുട്ടുകുത്തി, അമ്മ ആവശ്യപ്പെട്ടവിധം ചെയ്തു. അത് അവിടെയുണ്ടായിരുന്ന സകലരുടേയും ഹൃദയങ്ങളെ സ്പർശിച്ചു. നാഗസാക്കിയിലെ ക്രിസ്ത്യാനികളുടെ വിശ്വാസം സജീവമായി നിലനിന്നതിൽ വിസ്മയത്തിന് എന്തവകാശമാണുള്ളത്! ക്രിസ്തീയ മാതാക്കൾ എല്ലാക്കാലങ്ങളിലും പ്രവർത്തിച്ചിട്ടുള്ളതു ഇപ്രകാരമാണ്. അതേ, അവർ അക്രൈസ്തവലോകത്തിന്റെ വശീകരണയത്നങ്ങളേയും മർദ്ദനഭീഷണികളേയും, ക്രിസ്തുവിലുള്ള വിശ്വാസവും അവിടുത്തോടുള്ള സ്നേഹവുംനിമിത്തം തൃണവൽഗണിക്കുന്നതിനു ചങ്കൂറ്റമുള്ള സന്താനങ്ങളെ തിരുസ്സഭയ്ക്ക് എന്നും നല്കിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നു.

പുരോഹിതന്മാരുടെ മാതാക്കൾ.

ലോകത്തിൽ മഹത്ത്വവും ഉന്നതിയും പ്രാപിച്ചിട്ടുള്ള എല്ലാ യഥാർത്ഥസന്താനങ്ങളും തങ്ങളുടെ സകല ശ്രേയസ്സുകൾക്കും നിദാനം സ്വമാതാക്കളാണെന്നു സന്തോഷസമേതം സമ്മതിച്ചിരിക്കുന്നതു എത്ര ഹൃദയാവർജ്ജകമാണ്! അവരുടെ വിജയങ്ങൾ അവരുടെ മാതാക്കളുടെ വിജയങ്ങൾതന്നെയത്രേ. മാതാക്കൾക്ക് ഏറ്റവും നിസ്സാരമായ ആനന്ദംപോലും നല്കുന്നതിന് എത്ര വലിയ ത്യാഗങ്ങൾ സഹിക്കുവാനും എത്ര ആയാ

സകരമായ ജോലികൾ നിർവ്വഹിക്കുവാനും അവർ സന്നദ്ധരാണ്.

സ്വപുത്രന്റെ നവപൂജയുടെ അവസരത്തിൽ അഭ്യാഗതത്തിൽനിന്നു ദിവ്യകാരുണ്യം സ്വീകരിക്കുന്നതിനോ നവപൂജാനന്തരം പ്രഥമാശീർവ്വാദം വാങ്ങുന്നതിനോ മുട്ടുകുത്തുന്ന മാതാവിന്റെ ഹൃദയത്തിൽ അല തല്ലുന്ന ആനന്ദപ്രവാഹത്തിന്റെ മാധുര്യം ആർക്കു വർണ്ണിക്കുവാൻ സാധിക്കും? ദൈവമാതൃതന്മാരിൽപ്പോലും അസൂയ ജനിപ്പിക്കുന്ന ഒരു മഹാ കാര്യമല്ലയോ ഇവിടെ സാധിതമായിരിക്കുന്നത്? ദിവ്യമായ ആ കൃത്യത്തിനുശേഷം—നവപൂജാനന്തരം—പ്രസ്തുത വൈദികൻ ലോകത്തിൽ ആത്മാക്കൾക്കുവേണ്ടിയുള്ള സമരം ആരംഭിക്കുന്നു. പാപബദ്ധരെ കുമ്പസാരക്കൂട്ടിലും രോഗബാധിതരെ ആതുരാലയത്തിലും, ബന്ധനസ്ഥരെ കാരാഗൃഹത്തിലും അഭ്യാഗതം സന്ദർശിക്കുന്നു; കുട്ടികളേയും യുവാക്കളേയും വൃദ്ധരേയും ദിവ്യകാരുണ്യത്തിൽ അഭ്യാഗതം പോഷിപ്പിക്കുകയും ദൈവവചനത്താൽ പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. ദൈവത്തിന്റെ മഹത്ത്വത്തിനും, ആത്മാക്കളുടെ രക്ഷയ്ക്കുമായി എത്രയെത്ര സത്കാര്യങ്ങളാണ് അഭ്യാഗതം സമാരംഭിക്കുന്നത്. വർഷങ്ങൾ കഴിയുന്തോറും അഭ്യാഗതത്തിന്റെ തീക്ഷ്ണതയും വർദ്ധിച്ചുകൊണ്ടുതന്നെയിരിക്കുന്നു. വൈദികന്റെ ഈ സമരങ്ങളിലും വിജയങ്ങളിലും എല്ലാം അഭ്യാഗതത്തിന്റെ മാതാവ് ഒരുവിധത്തിൽ ഭാഗഭാക്കാകുന്നില്ലയോ? ഇളംപ്രായത്തിൽ പുത്രന്റെ നിർമ്മലഹൃദയത്തിൽ വിതച്ച വിത്തിന്റെ ഫലങ്ങളല്ലയോ ഇപ്പോൾ അവർ കൊയ്തെടുക്കുന്നത്?

പ്രതികൂലസാഹചര്യങ്ങളോടു പൊരുതി, താഴ്ന്ന നിലയിൽനിന്ന് ഉന്നതിയെ പ്രാപിച്ചിട്ടുള്ളവരിൽ ഒരാളാണ വത്തിക്കാൻ നക്ഷത്രബംഗ്ലാവിന്റെ മേൽനോട്ടം വഹിച്ചിരുന്ന ഫാദർ ജോൺ, ബി. ഹാഗൻ, എസ്. ജെ. അവർകൾ. ഈ ജ്യോതിശ്ശാസ്ത്രജ്ഞനു ലോകപ്രസിദ്ധിക്കു വഴി തെളിച്ചതു് അഭ്യാഗതത്തിന്റെ അക്ഷീണപരിശ്രമമത്രേ. വാർദ്ധക്യകാലത്തു് അ

രോ ഈ ഗുണത്തെക്കുറിച്ച് അഭിനന്ദിക്കുകയും അദ്ദേഹത്തിന്റെ ശാസ്ത്രീയനേട്ടങ്ങളെ പ്രശംസിക്കുകയും ചെയ്തപ്പോൾ, പ്രസ്തുതഗുണം തനിക്ക പ്രകൃതിസിദ്ധമായ ഒരു സ്വഭാവവിശേഷംപോലെ ആയിട്ടുണ്ടെന്നും അതു തന്റെ പ്രിയ മാതാവിൽനിന്നു ലഭിച്ചതാണെന്നും അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു. അകാലവൈധവ്യനിമിത്തം, കുഞ്ഞുകുട്ടികളുമായിരുന്ന ഒരു നിർദ്ധനകുടുംബത്തിന്റെ ഭാരം ആ ധീരവനിതയുടെ തോളിൽ വയ്ക്കപ്പെട്ടു. സന്താനങ്ങൾക്ക പ്രാഥമിക വിദ്യാഭ്യാസത്തിനെങ്കിലുമുള്ള ധനം സമ്പാദിക്കുവാനായി അവർ ഒരു ചെരിപ്പുകുത്തിയുടെ ജോലി പരിശീലിച്ചു. ഗൃഹജോലികളെല്ലാം ചെയ്തതീർത്തതിനുശേഷം മാതാവു വിശ്രമരഹിതയായി അത്യദ്ധ്വാനം ചെയ്ത ചെരിപ്പുകളുണ്ടാക്കുന്നതു് ആ കുട്ടികൾക്ക് എല്ലാദിവസവും കാണാമായിരുന്നു.

തന്റെ ഭാരം ദുർവഹമായിരുന്നെങ്കിലും മന്ദസ്മിതത്തോടുകൂടി അവർ അതിനെ താങ്ങി. ഒടുവിൽ അവളുടെ ക്ലേശങ്ങൾക്ക പ്രതീക്ഷാതീതമായ ഫലമുണ്ടായി. മൂന്നു പുത്രന്മാർ പൗരോഹിത്യപദവിയിലേക്ക് ഉയർത്തപ്പെട്ടു. ബാല്യകാലത്തു മാതാവിൽനിന്നു പഠിച്ച വിരോചിതമായ ആ മാതൃക, പണ്ഡിതന്മാരും സുകൃതികളുമായ ഈ വൈദികന്മാർക്ക് ആയുഷ്കാലം മുഴുവൻ ഉത്തേജനം നല്കിക്കൊണ്ടിരുന്നു. ആ മാതൃക, ക്രിസ്തുനാഥന്റെ മഹത്വത്തിനായി മഹാകൃത്യങ്ങൾ ചെയ്യുന്നതിന് അവരെ പ്രോത്സാഹിപ്പിച്ചു.

വി. ജോൺബോസ്കോയുടെ മാതാവു്

യുവജനസംരക്ഷകൻ, വിദ്യാഭ്യാസപ്രവർത്തകൻ, സന്ന്യാസസഭാസ്ഥാപകൻ ഇത്യാദി നിലകളിൽ ഇന്നു ലോകശ്രദ്ധയെ ആകർഷിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന വി. ജോൺബോസ്കോയുടെ സമുദായസേവനപരമായ ഉദ്യമങ്ങൾക്കെല്ലാം വഴി തെളിച്ചതു് അദ്ദേഹത്തിന്റെ മാതാവായ മാഗ്ഗരറാണ്. "മമ്മാ മാഗ്ഗര

ററി"നെ അനുസ്മരിക്കാതെ വി. ജോൺബോസ്കോയെ അനുസ്മരിക്കുവാൻ നിവ്വാഹമില്ലാത്തവിധം അത്ര അവിഭാജ്യമായ ഒരു ബന്ധമാണു് അവർ തമ്മിലുള്ളതു്. മാതാവു് എന്ന പദത്തിന്റെ അർത്ഥവ്യാപ്തി മാഗ്ഗരറിൽനിന്നു നമുക്കു സൂക്ഷ്മമായി ഗ്രഹിക്കാം. എത്ര വിസ്മയാവഹമായ പാടവത്തോടേയാണു്, ഏറ്റവും നിസ്സാരമായ ഗൃഹസംഭവങ്ങൾപോലും തന്റെ സന്താനങ്ങളിൽ ദൈവഭയവും സുകൃതബോധവും ജനിപ്പിക്കുവാൻ ഉപകരിക്കുന്ന സാധനപാഠങ്ങളായി അവർ രൂപാന്തരപ്പെടുത്തിയിരുന്നതു്. പൗരോഹിത്യത്തിലേക്കും ഒടുവിൽ വിശുദ്ധപദത്തിലേക്കും ജോൺബോസ്കോയെ നയിച്ചതു് ആ ഭേഹത്തിനു സ്വമാതാവിൽനിന്നു ലഭിച്ച ശിക്ഷണമത്രേ!

വൈദികാരൂപിയോടുകൂടിയ ചില മാതാക്കളുണ്ടു് എന്ന പ്രസ്താവം മാഗ്ഗരറിൽ തികച്ചും അനുചിതമായിട്ടുണ്ടു്. അമ്മയുടെ ദരിദ്രാവസ്ഥനിമിത്തം സെമ്മിനാരിയിൽ ചേരുന്നതിനു നിവൃത്തികാണാതെ, സന്ന്യാസസഭയിൽ പ്രവേശിക്കുവാൻ ബോസ്കോ ആലോചിച്ചിരുന്ന ഒരു ഘട്ടത്തിൽ മാഗ്ഗരറു പുത്രനു നല്കിയ ഉപദേശം എത്ര വിശിഷ്ടമായിരിക്കുന്നു എന്നു നോക്കുക: "നിന്റെ ദൈവവിളിയെപ്പറ്റി നല്ലതുപോലെ ആലോചിച്ചു തീർച്ചചെയ്താലും. നിന്റെ ആത്മാവിന്റെ രക്ഷയാണു് അതിപ്രധാനമായ കാര്യം. എന്റെ ഭാവിയെപ്പറ്റി നീ പര്യാകുലനാകേണ്ടാ. യാതൊരു ലൗകികനന്മയും നിന്നിൽനിന്നു ഞാൻ പ്രതീക്ഷിക്കുന്നില്ല. ദരിദ്രയായി ഞാൻ ജനിച്ചു; ദരിദ്രയായി ഞാൻ ജീവിച്ചു; ദരിദ്രയായി മരിക്കുവാൻ ഞാൻ ആഗ്രഹിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. ഒരു കാര്യം തീർച്ചയാണു്. നീ ഒരു ഇടവകപ്പട്ടക്കാരനാകുകയും ആ നിലയിൽ ഒരു ധനികനായിത്തീരുകയും ചെയ്യുന്നുവെങ്കിൽ അന്നു നിന്നെ സന്ദർശിക്കുന്നതിനുപോലും നിന്റെ പടി ഞാൻ കടക്കുകയില്ല. ഇതു നീ വിസ്മരിക്കരുതു്."

ജോൺബോസ്കോ സെമ്മിനാരിയിലേക്കു പോകുന്നതിന്റെ തലേദിവസം ഇടവകവികാരിയുടെപക്കൽനിന്നു വൈദികവസ്ത്രം

സ്വീകരിച്ച വേനത്തിൽ മടങ്ങിയെത്തിയപ്പോൾ മാഗ്ദലറ്റു നക്കിയ ഹൃദയാവജ്ജകമായ ഉപദേശം ഇപ്രകാരമാണ്: "പ്രിയ ജോണീ, നീ ഇതാ വൈദികവസ്ത്രം ധരിച്ചിരിക്കുന്നു. ഈ സംഗതി എന്റെ ഹൃദയത്തെ സന്തോഷത്താലും സമാശ്വാസത്താലും പൂരിപ്പിക്കുന്നു എന്നു നിനക്കു ഊഹിക്കാമല്ലോ. നിന്റെ ഈ പുതിയ ജീവിതാവസ്ഥയ്ക്കു ഭൂഷണമായിരിക്കേണ്ടതു് ഈ വസ്ത്രമല്ല, പ്രത്യുത, സുകൃതാനുഷ്ഠാനമാണെന്നു സദാ സ്മരിച്ചുകൊള്ളണം. നിന്റെ ദൈവവിളിയെപ്പറ്റി നിനക്ക് എന്തെങ്കിലും സംശയം ജനിക്കുന്നെങ്കിൽ, ഉടൻതന്നെ ഈ വസ്ത്രം ഊരിക്കളയണമെന്നാണ് എന്റെ അപേക്ഷ. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ എന്റെ പുത്രൻ, സുകൃത്യങ്ങളിൽ വിമുഖനായ ഒരു പുരോഹിതനാകുന്നതിനെക്കാൾ, വിനീതനായ ഒരു കർഷകനാകുന്നതാണ് എനിക്കു കൂടുതൽ ഇഷ്ടം. നീ ജനിച്ച അവസരത്തിൽ നിന്നെ ഞാൻ പരിശുദ്ധ കന്യകയ്ക്കു പ്രതിഷ്ഠിച്ചു. നീ വിദ്യാഭ്യാസം ആരംഭിച്ചപ്പോൾ നിന്നെ വീണ്ടും ഈ കന്യകയുടെ സംരക്ഷണത്തിനു പരിപൂർണ്ണമായി ഏല്പിച്ചു. ഇപ്പോൾ നിന്നോടു ഞാൻ അപേക്ഷിക്കുന്നതു നീ മുഴുവനായും അവളുടേതായിത്തീരണമെന്നാണ്. അവളെ സ്നേഹിക്കുന്നവരേയും നീ സ്നേഹിക്കണം. നീ എന്നെങ്കിലും ഒരു വൈദികനായിത്തീരുന്നെങ്കിൽ നമ്മുടെ പരിശുദ്ധ ജനനിയോടുള്ള ഭക്തി പ്രചരിപ്പിക്കുന്നതിനു നിരന്തരം പരിശ്രമിക്കണം."

തന്റെ മാതാവിന്റെ ഉപദേശം ജോൺബോസ്കോ ഒരിക്കലും വിസ്മരിച്ചില്ല. ഗുരുനാഥന്മാരുടെ എല്ലാ ഉപദേശങ്ങളേയുംകാൾ അമ്മയുടെ ഹൃദയത്തിൽ ആഴമായി പതിഞ്ഞതു കേവലം ഒരു ഗ്രാമീണസ്ത്രീയായിരുന്ന മാഗ്ദലറിന്റെ വാക്കുകളാണ്. ഏഴുപതുവയസ്സായപ്പോഴും അമ്മയുടെ ഉപദേശങ്ങൾ അദ്ദേഹം അനുസ്മരിച്ചിരുന്നു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ജീവിതയത്നമെല്ലാം ആ വാക്കുകളെ പ്രത്യക്ഷരം പാലിക്കുവാനായിരുന്നു.

ഒരു പുരോഹിതനായതിനുശേഷം യുവജനസംസ്കരണ

ത്തിനായുള്ള പ്രേഷിതവൃത്തി സ്വപുത്രൻ ആരംഭിച്ചപ്പോൾ മാർഗരറ്റ് അതിൽ സജീവമായി പങ്കുകൊള്ളുന്നതിനെതന്നെ നിശ്ചയിച്ചുകൊണ്ട് അദ്ദേഹത്തെ അനുഗമിച്ചു. വിശുദ്ധൻ ദൈവമഹത്വത്തിനും ആത്മാക്കളുടെ രക്ഷയ്ക്കുമായി ആരംഭിച്ച മഹനീയോദ്യമങ്ങൾ വിജയമകുടംചൂടുന്നതു കാണാനുള്ള ഭാഗ്യം അവർക്കുണ്ടായി. സുകൃതിനിയായ ഒരു ക്രിസ്തീയമാതാവിന്റെ പ്രേരണാശക്തിമൂലം ഉളവാകാവുന്ന വിശിഷ്ടാനുഗ്രഹങ്ങൾ ഏവയെന്നു വി. ജോൺ ബോസ്കോയുടെ പ്രേഷിതവൃത്തികളും അവയുടെ അനന്തരഫലങ്ങളും ലോകത്തോട് ഉച്ചൈസ്തരം വിളിച്ചുപറയിക്കുന്നു.

യുദ്ധപരിശീലനം.

ഇരുപതാം ശതാബ്ദത്തിന്റെ മൂന്നിലൊരുഭാഗം കഴിഞ്ഞതേ ഉള്ളൂ. ഇതിനിടയ്ക്ക് ഫ്രൻഫർ-ലേ ലോകമഹായുദ്ധം, തദനന്തരമുണ്ടായ സാമ്പത്തികമായ സാമ്പത്തികാധഃപതനം, റഷ്യൻവിപ്ലവം, മെക്സിക്കോയിലേയും സ്പെയിനിലേയും ആഭ്യന്തരകലഹങ്ങൾ, ഏഷ്യാഭൂഖണ്ഡത്തെ ആകമാനം ബാധിച്ച നിഷ്ഠുരമായ ക്ഷാമം എന്നിങ്ങനെ ഭയാനകമായ പല സംഭവങ്ങളും നടന്നു കഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നു. വിശ്വസനീയനായ ഒരു ചരിത്രവ്യാഖ്യാതാവ് എന്ന പ്രസിദ്ധിനേടിയ ഹിലയർ ബെല്ലുക്, വരുവാനിരിക്കുന്ന സാമൂഹ്യികവും രാഷ്ട്രീയവുമായ വ്യതിയാനങ്ങളെപ്പറ്റി ഫ്രൻസ്വ-ൽ ഇപ്രകാരം എഴുതി: "ആ ധാർമ്മികവിപ്ലവത്തിന്റെ ഫലങ്ങൾ അനുഭവിക്കുന്നതിന് എന്റെ സമകാലികന്മാർക്കിടയാകുമോ എന്നു ഖണ്ഡിതമായിപ്പറയുവാൻ ആർക്കും സാധ്യമല്ല. എന്നാൽ, നമ്മുടെ സന്താനങ്ങൾക്ക് അതിനിടയാകുമെന്നു തീർച്ചയായി പറയാം." ഇപ്പോഴിതാ മറെറാരു ലോകമഹായുദ്ധത്തിന്റെ ഭീതിജനകഫലങ്ങൾ നാം അനുഭവിച്ചുതുടങ്ങിയിരിക്കുന്നു. ഈദൃശമായ പരീക്ഷണഘട്ടങ്ങൾ വിജയപ്രദമായി തരണം ചെയ്യുന്നതിന് ഇന്നത്തെ ബാലികാബാ

ലന്മാർക്ക് അഭ്യസനം നല്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. അതിനുള്ള കളരി ഓരോ ക്രിസ്തീയഭവനവുമാണ്.

ക്രിസ്തുവിങ്കലേക്കു പിന്തിരിയുകയല്ലാതെ, ലോകത്തിനു രക്ഷാമാർഗ്ഗം വേറെയില്ല. ക്രിസ്തുവിന്റെ സ്നേഹം മനുഷ്യഹൃദയത്തെ ഭരിക്കണം; അവിടത്തെ ദിവ്യോപദേശങ്ങൾ മനുഷ്യബുദ്ധിയെ നയിക്കണം. ക്രിസ്തീയസഭയും ക്രൈസ്തവകുടുംബവും വഴിയല്ലാതെ മഹനീയമായ ആ പുനരുദ്ധാരണം ഒരിക്കലും സാധിതമാകുകയില്ല. "ക്രിസ്തീയവിവാഹ"ത്തെപ്പറ്റിയുള്ള പണ്ഡിതോചിതമായ ആ തിരുവെഴുത്തിൽ ഭാഗ്യസ്മരണാർഹനായ പതിനൊന്നാം പീയൂസുപാപ്പാ ഈ വസ്തുത വ്യക്തമാക്കിയിട്ടുണ്ട്. പ്രസ്തുത തിരുവെഴുത്തിനുശേഷം എല്ലാ രാജ്യങ്ങളിലുമുള്ള കത്തോലിക്കാപ്രവർത്തനസമിതികളും, ക്രിസ്തീയസംസ്കാരത്തെ അതിനു നേരിടുവാൻ ഭാവിക്കുന്ന വിപത്തുകളിൽനിന്നു സംരക്ഷിക്കുവാൻ സ്ത്രീലോകത്തോടു, വിശിഷ്യ, മാതാക്കളോടു നിരന്തരം അഭ്യർത്ഥിച്ചുകൊണ്ടാണിരിക്കുന്നതു്. ക്രിസ്തീയചൈതന്യത്തെ നശിപ്പിക്കുന്നതിനായി ഇന്നു നിസ്തന്ദ്രയത്നം ചെയ്യുന്ന ബഹുവിധശക്തികളോടു് ഓരോ വ്യക്തിയും വിജയപൂർവ്വം എതിർക്കണമെങ്കിൽ ആ ചൈതന്യം വ്യക്തികളിൽ ആദ്യം ബീജാവാപം ചെയ്ത മാതാക്കൾതന്നെ അതിന്റെ സംരക്ഷണത്തിനായി മുന്നോട്ടിറങ്ങണം.

ക്രിസ്തീയസംസ്കാരത്തിനെതിരായ യുദ്ധംചെയ്യുന്ന ശത്രുസൈന്യങ്ങൾ നരകത്തിന്റെ അന്തർഭാഗത്തുനിന്നുതന്നെ പുറപ്പെടുന്നവയാണെന്നു പറയാം. നാടകവും സിനിമായും പ്രതിദിനമെന്നോണം എത്രയെത്ര ബാലികാബാലന്മാരുടേയും യുവതീയുവാക്കന്മാരുടേയും ഹൃദയങ്ങളിൽനിന്നാണു്, സത്യത്തോടുള്ള സ്നേഹത്തേയും സുകൃതത്തോടുള്ള ആദരത്തേയും ആത്മാഭിമാനത്തെത്തന്നേയും നിഷ്കാസനം ചെയ്തുകൊണ്ടിരിക്കുന്നതു്! മതവിധ്വംസകങ്ങളായ ഗ്രന്ഥങ്ങളും അശ്ലീലവിഷയങ്ങളെപ്പറ്റി പ്രതിപാദിക്കുന്ന പത്രമാസികകളും അനഭിലഷണീയമായവിധം വികാരങ്ങളെ ഉത്തേജിപ്പിക്കുന്ന ചിത്രങ്ങളും മ

നഷ്യവസ്തുത്തിനു വരുത്തിക്കൂട്ടുന്ന വിപത്തുകൾ എത്ര നിരവധി! വിവാഹജീവിതത്തിന്റെ പരിശുദ്ധി വിസ്മൃതമായിത്തീർന്നിരിക്കുന്നു; ദ്രവ്യാഗ്രഹംനിമിത്തം അനേകർ ആത്മശരീരങ്ങളെ നശിപ്പിക്കുന്നു. തൊഴിലാളികളുടെ അവകാശങ്ങൾ മുതലാളികളുടെ പണസ്സഞ്ചിയിൽ ചെന്നുചേരുന്നതുനിമിത്തം, പട്ടിണി, രോഗം, നൈരാശ്യം, അസാന്മാർഗ്ഗികത എന്നിവയ്ക്കു ബഹുസഹസ്രം കുട്ടികളും അബലകളും അടിമകളായിത്തീരുന്നു. ഇവയ്ക്കെല്ലാം എതിരായി സത്യത്തിന്റെ പോർച്ചട്ടയും വിശ്വാസത്തിന്റെ പരിചയും ധരിച്ചുകൊണ്ടു ക്രൂരപ്പോട്ടുകളുടെ യുദ്ധരംഗത്തേക്കിറങ്ങേണ്ടതു മാതാക്കളാണ്. പ്രസാദവരത്താൽ ദൈവത്തോടു ബന്ധിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന ആ ധീരഹൃദയങ്ങൾ നിസ്സംശയം വിജയം കൈവരിക്കും, അപ്പോൾ സ്വർഗ്ഗസമുദായമൈത്രിയും അഖിലലോകസമാധാനവും സഞ്ജാതമാകും.

ദൈവജനനിയുടെ നേതൃത്വം.

ധനതൃഷ്ണ, ഭോഗലാലസം, ജാതീയസമുന്നതി, സ്വാർത്ഥതൽപരത എന്നിവ കൈകോർത്തുപിടിച്ചാണു ലോകസംസ്കാരത്തെ അടിച്ചുടയ്ക്കുവാൻ തീവ്രയത്നം ചെയ്യുന്നതു്. കുടുംബജീവിതം, കലാസേവനം, ശാസ്ത്രാദ്ധ്യയനം, ഇവ ദുഷ്കരവും, നഗരത്തിലാകട്ടെ ഗ്രാമത്തിലാകട്ടെ വസിക്കുക അപത്കരവുമാക്കിത്തീർക്കുന്ന യോനകയുദ്ധങ്ങളെ നിരുത്തൽചെയ്യുന്നതിനും ക്രിസ്തുവിന്റെ സാമ്രാജ്യത്തിൽ ക്രിസ്തുവിന്റെ സമാധാനം സംസ്ഥാപിക്കുന്നതിനുമായി പതിനൊന്നാം പീയുസ് പാപ്പാ സ്വർഗ്ഗാരോഹണകാലം മുഴുവൻ പ്രാർത്ഥിക്കുകയും പ്രയത്നിക്കുകയും ചെയ്തു. ഇതേ ഉദ്ദേശ്യം സാധിക്കുവാൻ ക്രിസ്തീയമാതാക്കൾ എത്ര സന്നദ്ധതയോടേയാണു പ്രാർത്ഥിക്കുകയും പ്രയത്നിക്കുകയും ചെയ്യേണ്ടതു്. അന്ധകാരശക്തികളുടെ പോർവിളി, അത്യാസന്നമായ വിപത്തുകളെപ്പറ്റിയുള്ള സൂക്ഷ്മബോധം ഓരോ ക്രിസ്തീയമാതാവിലും ഉളവാക്കേണ്ടതത്രേ. ഈ മഹാസമരത്തിന്റെ ശ്രേഷ്ഠതയും അതിന്റെ അനന്തരഫലങ്ങളും ശത്രുക്കളുടെ

ശക്തിയും ഏതൊരു സ്ഥിരഹൃദയത്തെയും ചഞ്ചലമാക്കുവാൻ പര്യാപ്തമാണ്. എന്നാൽ, നാം ഭയപ്പെടേണ്ടതില്ല. അമലോത്ഭവജനനിയുടെ നേതൃത്വം സ്നേഹസമന്വിതം അനുകരിച്ചാൽ അസന്ദിഗ്ധമായ വിജയം നമുക്കു സംസിദ്ധമാകും.

"യുദ്ധസന്നദ്ധമായ ഒരു സൈന്യ"ത്തോടാണു പരിശുദ്ധകന്യകയെ തിരുസ്സഭ താരതമ്യം ചെയ്യുന്നതു്. നരകീയസൈന്യങ്ങളുടെമേൽ അവർക്കുള്ള ശക്തിയെ ഈ താരതമ്യം എത്ര സമുചിതമായി വിശദീകരിക്കുന്നു! ദൈവജനനിയുടെ ദിവ്യമാതൃകയാൽ ക്രിസ്തീയമാതാക്കളും, അവരുടെ വാക്കുകളും പ്രവൃത്തികളുംവഴി സമീപസ്ഥരും പ്രേരിപ്പിക്കപ്പെടുകയും നയിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്യുമ്പോൾ ക്രിസ്തുവിന്റെ സമാധാനം ആധുനികജനതയുടെ ഹൃദയങ്ങളിൽ സ്ഥലംപിടിക്കും. മറെറല്ലാത്തിനേയുംകാൾ ഈ ദിവ്യമാതൃകയും പ്രേരണാശക്തിയുമാണു്, അധഃപതിച്ച മനുഷ്യസ്വഭാവത്തെ ശതാബ്ദങ്ങൾതോറും മഹനീയമാക്കുകയും, അതിന്റെ ചിന്താഗതിയേയും അഭിലാഷങ്ങളേയും സംസ്കരിക്കുകയും ചെയ്തുകൊണ്ടിരിക്കുന്നതു്. ഇവയിൽത്തന്നെയാണു് ആധുനികകാലത്തും ഭാവിതലമുറകളിലും നമുക്കു പ്രത്യാശിക്കാവുന്നതും. റസ്കിൻ ഈ വസ്തുത എത്ര മനോഹരമായി വിവരിക്കുന്നുവെന്നു നോക്കുക:

"ഒരു നിഷ്പക്ഷനിരീക്ഷകനെന്നനിലയിൽ, നന്മയുടേയും തിന്മയുടേയുംമേൽ കത്തോലിക്കാമതം ചെലുത്തുന്ന പ്രേരണാശക്തിയെ സൂക്ഷ്മപരിശോധനകഴിച്ചതിന്റെ ഫലമായി, ദൈവമാതാവിനോടുള്ള ഭക്തി അത്യന്തം മഹനീയവും സവ്പ്രധാനവുമായ ഒരനുഗ്രഹമാണെന്നും, ജീവിതവിശുദ്ധിയും സദ്ഭാവനൈർമ്മല്യവും ഉളവാക്കുന്നതിൽ അതു വളരെ ഉപകരിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നും എനിക്കു മനസ്സിലായിരിക്കുന്നു. ക്രിസ്തുമതം യൂറോപ്പുമുഴുവനിലും സജീവചൈതന്യത്തോടുകൂടെ പരിലസിച്ചിരുന്നകാലത്തു്, ഈ ദിവ്യമാതാവിന്റെ കല്പിതസാന്നിദ്ധ്യം സ്ത്രീജനങ്ങളുടെ ഏറെറം വിനീതമായ കൃത്യങ്ങളെപ്പോലും പവിത്രീകരിക്കുകയും ഏറെറം ദുസ്സഹമായ ക്ലേശങ്ങളേയും ലഘൂകരി

ക്കുകയും ചെയ്യാത്ത ഒരൊറ്റദേവനംപോലും കാണുകയില്ല. 'ശക്തനായ അവിടുന്ന് എന്നെ മഹത്വപ്പെടുത്തി. അവിടുത്തെ നാമം പരിശുദ്ധമാകുന്നു' എന്നു് ഇസ്രായേലിലെ വിനീതയായ ആ കന്യകചെയ്ത പ്രവചനത്തിന്റെ നിവ്വഹണമാണ്, മനുഷ്യശക്തികളുടേയും കലകളുടേയും ഏറ്റവും മഹനീയവും ആകർഷകവുമായ നേട്ടങ്ങളിൽ നാം കാണുന്നതു്."

വി. സ്റ്റനിസ്ലാവോസ്.

ബാലനായ വി. സ്റ്റനിസ്ലാവോസ് പരിശുദ്ധജനനിയുടെ ഒരു ഓമനയായിരുന്നു. പിതാവിനാൽ പ്രോട്ടസ്റ്റന്റു സ്കൂളിലേക്ക് അയയ്ക്കപ്പെട്ട ഈ ബാലനു തന്റെ വിശ്വാസത്തെപ്രതി സ്വന്തം സഹോദരനിൽനിന്നും അയാളുടെ മിത്രമായിരുന്ന ഒരു മതവിരോധിയിൽനിന്നും നിരന്തരമായ പീഡകളും അനുഭവിക്കേണ്ടിവന്നു. എന്നാൽ, സ്വർഗ്ഗീയമാതാവു് പലപ്പോഴും പ്രത്യക്ഷയായി അവനെ ആശ്വസിപ്പിക്കുകയും ആശ്ലേഷിക്കുന്നതിനായി ദിവ്യശിശുവിനെ അവന്റെ കൈകളിൽ ഏല്പിക്കുകയും ചെയ്തിരുന്നു.

തിരുസ്സഭ ഈ പുണ്യബാലനെക്കുറിച്ചു പറയുന്നതു്, "അവൻ തന്റെ സുകൃതജീവിതത്തിന്റെ തീക്ഷ്ണതയാൽ അല്പകാലംകൊണ്ടു് അനേകവർഷങ്ങളും പിന്നിലാക്കി" എന്നാണ്. ദൈവത്തിനു മനുഷ്യരോടുള്ള സ്നേഹത്തേയും അവരുടെ പരിപാലനത്തിൽ അവിടുന്നു പ്രദർശിപ്പിക്കുന്ന ശ്രദ്ധയേയുംകുറിച്ചു ചിന്തിക്കുകയിൽ കണ്ടുപിടിച്ച ഒരു വാക്യം അവനു് എപ്പോഴും അത്യുത്സാഹവും ഭക്തിജനകവുമായിത്തോന്നിയിരുന്നു. "ദൈവത്തിന്റെ അമ്മ എന്റേയും അമ്മയാകുന്നു." സംക്ഷിപ്തമെങ്കിലും, ഗഹനമായ രണ്ടു മഹാസത്യങ്ങൾ അടങ്ങിയിരിക്കുന്ന ഒരു വാക്യമത്രേ ഇതു്. മനുഷ്യാവതാരരഹസ്യത്തോടു് അവിഭാജ്യബന്ധമുള്ള ആ സത്യം—ദൈവത്തിനു് ഒരു അമ്മയുണ്ടു് എന്ന വസ്തുത—ആണു് ആദ്യത്തേതു്. രണ്ടാമത്തേതു് അതിൽ ഒട്ടും പ്രാധാന്യംകുറഞ്ഞതല്ല— ദൈവജനനി നാം ഓരോരുത്തരുടേ

യും മാതാവാകുന്നു.'' ഈ വാക്യത്തെക്കുറിച്ചു നിരന്തരം ധ്യാനിക്കുകയും അതിന്റെ അർത്ഥവ്യാപ്തി കൂടുതൽകൂടുതൽ ഗ്രഹിക്കുകയും ചെയ്തതിന്റെ ഫലമായിരുന്നു. സ്റ്റാനിസ്ലാവോസ് പുണ്യപദവികളെ അതിവേഗം ചാടിക്കയറിയതിൽ എന്താണു വിസ്മയിപ്പാനുള്ളത്? എന്തുകൊണ്ടു നമുക്കും അവനെ അനുകരിച്ചുകൂടാ? ദിനകൃത്യങ്ങളിലേർപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന ഓരോ മണിക്കൂറിലും "ദൈവത്തിന്റെ അമ്മ എന്റേയും അമ്മയാകുന്നു" എന്നുള്ള ചൈതന്യദായകമായ ആ വാക്യത്തെപ്പറ്റി ചിന്തിച്ചിരുന്നെങ്കിൽ അതു നമുക്ക് എത്ര വലിയ ആനന്ദം നല്കുമായിരുന്നു!

"ദൈവത്തിന്റെ ദാസി."

മനുഷ്യവർഗ്ഗത്തിന്റെ ഗതിയെ നിയന്ത്രിക്കുന്നതിൽ മാതാവിനുള്ള സ്ഥാനം എത്ര ഉത്കൃഷ്ടം. മനുഷ്യനെ സൃഷ്ടിക്കുന്നതിൽ ദൈവത്തിന്റെ ഉപകരണം അവളല്ലയോ? നാമോരോരുത്തരിലുമുള്ള അനശ്വരമായ ജീവന്റെ ഭൗതികമായ ആരംഭം അവളിൽനിന്നാണ്. നമ്മുടെ ജീവിതം അനാദിയല്ലെങ്കിലും അനന്തമാണ്. നാം എന്നുമുണ്ടായിരുന്നില്ലെങ്കിലും എന്നും ഉണ്ടായിരിക്കും. ഇതു് അതിപ്രധാനമായ ഒരു വാസ്തവംതന്നെ. ഒരു മാതാവു് അർഹിക്കുന്ന ബഹുമാനാദരങ്ങളുടെ അടിസ്ഥാനം ഈ വാസ്തവത്തിലത്രേ നിക്ഷിപ്തമായിരിക്കുന്നതു്. മാതൃത്വത്തിനുചുറ്റും പരിവേഷമെന്നോണം പരിലസിക്കുന്ന പൂജ്യതയുടെ രഹസ്യവും ഇതിൽ നാം ദർശിക്കുന്നു. ശിശുവിനെ മാറോടണച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന മാതാവിന്റെ ചിത്രം ചരിത്രാതീതകാലംതൊട്ടു മനുഷ്യഹൃദയങ്ങളിൽ ഏറ്റവും മഹനീയമായ വികാരങ്ങൾ ഉത്തേജിപ്പിച്ചിരുന്നതിന്റെ ഹേതുവും മറ്റൊന്നുമല്ല. ആ ചിത്രം, ദൈവം നമ്മുടെ സ്വഭാവത്തിൽ അങ്കുരിപ്പിച്ചിട്ടുള്ള മൃദുലാംശങ്ങളുടെ ഒരു പ്രതിരൂപംതന്നെയാണ്.

നമ്മുടെ ജീവനെക്കാൾ നാം സ്നേഹിക്കുകയും മതിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന ആ മാതാവിന്റെ പ്രാർത്ഥനകളുടേയും മാതൃകകളുടേയും ഫലമായി നമുക്കു ലഭിച്ചിട്ടുള്ള ദൈവത്തിന്റെ വിശി

ഷ്ടാനങ്ങൾ എത്ര നിരവധിയാണ്! നമുക്കേവർക്കും സുപരിചിതമായ ഒരു ചിത്രമുണ്ട്: തന്റെ ഓമനക്കുഞ്ഞിന്റെ നെറ്റിയിൽ കുരിശടയാളം വരപ്പിക്കുകയും അതിനു "നന്മനിറഞ്ഞമറിയം" ചൊല്ലിക്കൊടുക്കയും ചെയ്യുന്ന ഒരു യുവമാതാവിന്റെ ചിത്രമാണത്. നാമോരോരുത്തരും അതിൽ പങ്കെടുത്തിട്ടുള്ളതുകൊണ്ടാണ് അതു നമുക്ക് ഇത്ര ഹൃദ്യമായിരിക്കുന്നത്. ഇവിടെയാണു മാതാവിന്റെ മഹാനേട്ടങ്ങൾ ആരംഭിക്കുന്നത്. മനുഷ്യൻ നഗരങ്ങൾ നിർമ്മിക്കുകയും യുദ്ധങ്ങൾ ജയിക്കുകയും രാജ്യങ്ങൾ കീഴടക്കുകയും ചെയ്യുന്നു; കലകളുടേയും ശാസ്ത്രങ്ങളുടേയും ചെപ്പടിവിദ്യകളിൽ മനുഷ്യരുടെ മനം മയക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. എന്നാൽ, ഇവയെല്ലാം കടന്നുപോകുന്നു. സ്വഭാവവൈശിഷ്ട്യംമാത്രം നിലനില്ക്കുന്നു. അതിന്റെ പ്രധാനകാരണഭൂത മാതാവുമാണ്.

ഒരിക്കൽ ഒരു യഹൂദകന്യക ഒരു ദൈവദൂതനോടു പറഞ്ഞു: "ഇതാ, ദൈവത്തിന്റെ ദാസി. നിന്റെ വചനംപോലെ എന്നിൽ സംഭവിക്കട്ടെ." ഇപ്രകാരം പറഞ്ഞുകൊണ്ടു മനുഷ്യരക്ഷയെന്ന മഹാകൃത്യത്തിൽ അവൾ പരിശുദ്ധാത്മാവിന്റെ ഉപകരണമായിത്തീർന്നു. മറിയം, ദൈവവും മനുഷ്യനുമായ യേശുവിന്റെ മാതാവായി. ഇതു് അവൾക്കുമാത്രമായി നിത്യതപുതൽ നിശ്ചയിച്ചിരുന്ന ഒരു വിശേഷവരമാണ്. വേറൊരു സൃഷ്ടിക്കും ഈദൃശമായ ഒരു വരം നല്കപ്പെട്ടിട്ടില്ല, വാസ്തവം തന്നെ. എന്നാൽ, ഓരോ മാതാവിനും അനുപമമായി "ദൈവത്തിന്റെ ദാസി" എന്ന സംജ്ഞ നല്കുവുന്നതാണ്.

ജനനത്തിനുമുമ്പുതന്നെ ഓരോ ശിശുവും ജനനിയുടെ സ്വഭാവത്തിന്റെ മാതൃകയിൽ ഉരുവാക്കപ്പെടുകയും അവളുടെ സുകൃതസമ്പത്തിന്റെ അരുപിയാൽ സ്പർശിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്തുകഴിയുന്നു. അവൻ ലോകത്തിലേക്കു ജാതനാകുമ്പോൾ അവളുടെ ആനന്ദത്തിനു് അതിരില്ല. ദൈവത്തിന്റെ ഛായയിൽ സൃഷ്ടിക്കപ്പെട്ട ആത്മാവിനെ അതിന്റെ സ്രഷ്ടാവിനെ അറിയുകയും സ്നേഹിക്കുകയും സേവിക്കുകയും ചെയ്യുവാൻ അവൾ

അഭ്യസിപ്പിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. അവളുടെ അധരങ്ങളിൽനിന്നു പൊഴിയുന്ന പ്രാർത്ഥനയുടെ ഓരോ അക്ഷരവും ആ പിഞ്ചു പൈതലിന്റെ ഇളംചുണ്ടുകളിൽക്കൂടെ അവ്യക്തമായി പ്രതിധ്വനിക്കുമ്പോൾ സ്വർഗ്ഗീയപിതാവിന് എത്ര വലിയ ആനന്ദമാണുണ്ടാകുന്നതു്! കലാകാരന്മാർ ഈ രംഗം ചിത്രണംചെയ്യുവാൻ-- അതിന്റെ ആന്തരികമാഹാത്മ്യം ഗ്രഹിക്കുവാൻ– യത്നിച്ചിട്ടുണ്ടു്. എന്നാൽ അവരുടെ യത്നങ്ങൾ ഇതുവരെ പൂർണ്ണമായി ഫലിച്ചിട്ടില്ല. ദൈവവുമായി സംഭാഷണംചെയ്യുന്ന മാതാവിന്റെയും ശിശുവിന്റെയും സ്നേഹബദ്ധമായ ഐക്യം തികച്ചും ആധ്യാത്മികംതന്നെ.

അമേരിക്കയിലെ ഒരു പ്രസിദ്ധഗ്രന്ഥകർത്രിയായ എഥൽ കെക്ക് എലിയട്ട് എന്ന മഹതി ഒരു പ്രസ്ബിറ്റേറിയൻ പുരോഹിതന്റെ പുത്രിയായിരുന്നു. ഭർത്താവോടൊന്നിച്ചു കത്തോലിക്കാസഭയിൽ പ്രവേശിച്ചതിനുശേഷം, താൻ എഴുതിവന്ന ഗ്രന്ഥങ്ങളേയും അവയ്ക്കു കുടുംബജീവിതത്തോടുള്ള ബന്ധത്തേയുംകുറിച്ചു് അവർ ഒരിക്കൽ ഒരു മിത്രത്തോടു സംഭാഷിക്കുകയിൽ ഇപ്രകാരം പ്രസ്താവിച്ചു: "ബേബിമാത്രമാണു ഞങ്ങളുടെ കുടുംബത്തിൽ കത്തോലിക്കനായി ജനിച്ചതു്. മൂന്നുവയസ്സുള്ള ബേബി ഈശോയെ സ്നേഹിക്കുന്നതെങ്ങനെയെന്നു വിവരിച്ചു് എനിക്കൊരു ഗ്രന്ഥമെഴുതുവാൻ കഴിയും." വാസ്തവത്തിൽ, ഒരു മാതാവിനുമാത്രമേ ഈദൃശമായ ഒരു ഗ്രന്ഥം രചിക്കുവാൻ സാധിക്കുകയുള്ളൂ. ആ ഗ്രന്ഥത്തിൽ, ബേബി ദിവ്യശിശുവുമായി ആദ്യം പരിചയപ്പെട്ടതിനുമുമ്പുള്ള പ്രാരംഭപരിപാടികളുടെ ഒരു വിവരണം കാണാതിരിക്കുകയില്ല. പരിചയപ്പെട്ടകഴിഞ്ഞാൽപ്പിന്നെ, അവർ തമ്മിൽ നടക്കുന്ന നർമ്മസല്ലാപങ്ങൾ ഭാഗികമായിട്ടെങ്കിലും അതിൽ ഉൾപരിച്ചിരിക്കും. അതിന്റെ ഉപസംഹാരത്തിൽ, ഈ ബാലമിത്രങ്ങൾ സഭാഗ്യസൗഭാഗ്യത്തിൽ അവിഭാജ്യമായവിധം ഒന്നിക്കുന്നതുവരെ, അവരുടെ സ്നേഹം എങ്ങനെ പ്രതിവർഷം പുരോഗമിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കണമെന്നതായിരിക്കും പ്രതിപാദിക്കപ്പെടുന്നതു്.

"ചൊട്ടയിൽ ശീലം ചുടലവരെ."

ബാല്യത്തിൽ ലഭിക്കുന്ന പാഠങ്ങൾ മരണംവരെ നിലനി ല്ക്കുന്നതാണ്. വി. ഫ്രാൻസിസ് സേവ്യറിന്റെ ചരിത്രമാ ണ് ഇവിടെ ഓർമ്മയിൽവരുന്നത്. അദ്ദേഹം ഇൻഡ്യയുടെ തീരപ്രദേശങ്ങൾ മുഴുവൻ ചുറ്റിനടന്നു അനേകർക്കു മാമ്മോ ദീസാ നല്കി. സിലോണിലും ജപ്പാനിലും മറ്റു പസിഫിക്ക ദ്വീപങ്ങളിലും അദ്ദേഹം അക്ഷീണമായ തീക്ഷ്ണതയോടെ വി ശ്വാസം പ്രചരിപ്പിച്ചു. പിന്നീട് ചൈനായിലെ ബഹുസഹ സ്രം ആത്മാക്കളുടെ ദയനീയാവസ്ഥയാൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രേക്ഷിതാരൂപി ഉത്തേജിതമായി. എങ്ങനെയെങ്കിലും ചൈ നായിൽ ചെന്നെത്തുവാനായിരുന്നു അനന്തരയത്നം. എന്നാൽ യാത്രാമധ്യേ അദ്ദേഹത്തിനു ദിവ്യനാഥന്റെ ക്ഷണം ലഭിച്ചു. സാഞ്ചാൻ ദ്വീപത്തിൽ ഒരു ചെറുകുടിലിൽ മരണാസന്നനാ യിക്കിടക്കുകയിൽ അദ്ദേഹം ഹൃദയംതുറന്നു ദൈവവുമായി സം ഭാഷണം ചെയ്തുകൊണ്ടിരുന്നു. ജീവിതകാലം മുഴുവൻ ഫ്രഞ്ചു, പോർട്ടുഗീസ്, ലാറിൻ, ഇംഗ്ലീഷ് എന്നീ ഭാഷകളിൽ സം സാരിച്ചിരുന്ന ഫ്രാൻസിസിന്റെ അധരങ്ങളിൽ അന്ത്യവി നാഴികയിൽ ഉദിച്ചതു ബാല്യകാലത്തു് ഉപയോഗിച്ചിരുന്ന ഭാഷയാണ്. തന്റെ വത്സലമാതാവിന്റെ മടിയിലിരുന്നു ബാസ്കുഭാഷയിൽ പഠിച്ച ആ പ്രാർത്ഥനകൾ ഉരുവിട്ടുകൊണ്ടാ ണു സ്രഷ്ടാവിന്റെ സന്നിധിയിലേക്കു പോകുവാൻ അദ്ദേഹം തയ്യാറായതു്.

ഏതാനും കൊല്ലങ്ങൾക്കുമുമ്പു ചിക്കാഗോയിൽ ജനങ്ങൾ തിങ്ങിത്താമസിച്ചിരുന്ന ഒരു തെരുവിനു് അഗ്നിബാധയുണ്ടാ യി. അവിടെ ഒരു അഗതിമന്ദിരത്തിൽ താമസിച്ചിരുന്നവരെ ല്ലാംതന്നെ അഗ്നിക്കിരയായിത്തീർന്നു. പിറേറദിവസം ആ ളുകൾ വന്നു പരിശോധിച്ചപ്പോൾ ഒരു ഇരുമ്പുകട്ടിലിനരികെ കൈകൾകോർത്തു മാറോടണച്ചുകൊണ്ടു മുട്ടിന്മേൽ നില്ക്കുന്ന

ഒരു വൃദ്ധന്റെ മൃതശരീരം കണ്ടെത്തി. ആ വൃദ്ധൻ പ്രാത്ഥി ച്ചുകൊണ്ടിരിക്കവേ ആണ മരണംപ്രാപിച്ചതു് എന്നു സ്പഷ്ടമ ത്രേ. ജീവിതം അയാൾക്കു ക്ലേശപൂർണ്ണമായിരുന്നു. രോഗവും പീഡകളുമായിരുന്ന അയാളുടെ നിത്യാനുഭവം. ഒരു പക്ഷേ, അയാൾക്കു ധാരാളം പണവു വളരെ മിത്രങ്ങളും ഒരു കാലത്തു് ഉണ്ടായിരുന്നിരിക്കാം. എന്നാൽ, അന്ത്യം സമീപിച്ചപ്പോൾ അയാൾ നിഃസ്നേഹം പരിത്യക്തനുമായി. അയാളെ സ്വീകരി ക്കുവാൻ തയ്യാറായിരുന്ന ആ നിത്യമിത്രമല്ലാതെ പരിചിത ന്മാരായി ആരും അപ്പോൾ ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. അവസാനസമ യത്തു് ആ ഭയങ്കരപീഡ അടുത്തുവന്നപ്പോൾ പ്രാർത്ഥിപ്പാനാ യി മുട്ടുകുത്തുവാൻ അയാൾക്കു ശക്തിയും ധൈര്യവും നല്കി യതു ദൈവത്തെപ്പറ്റിയുള്ള ചിന്തയല്ലയോ? ആയുഷ്കാലം മു ഴുവൻ സ്വപുത്രന്റെ വിജയത്തിൽ മത്തുപിടിയായിരിക്കുകയും ഈശ്വരവിശ്വാസം അയാളിൽ ശുഷ്കമൂലമാക്കുവാൻ യത്നിക്കു കയും ചെയ്ത മാതാവു്—സ്വർഗ്ഗത്തിൽനിന്നുകൂടെയും അയാളുടെ ജീവിതഗതിയെ അനുഗമിച്ചിരുന്ന ആ ധന്യ—ക്രിസ്തീയവും വീ രോചിതവുമായ ആ പ്രവൃത്തി ദർശിച്ചു് എത്രമാത്രം ആനന്ദി ച്ചിട്ടുണ്ടാവണം! ഒടുവിൽ അയാൾ വിജയിച്ചിരിക്കുന്നു. ബാല്യ കാലത്തു പഠിച്ചപാഠം അയാൾ പ്രായോഗികമാക്കിയിരിക്കുന്നു.

മാതാവിന്റെ മഹനീയകൃത്യം.

വിദ്യാഭ്യാസം സർവ്വപ്രധാനമായ ഒരു വിഷയമാണു്. അതി നായി ഓരോ രാജ്യവും നിരവധി ധനം ചെലവാക്കുകയും വിപു ലമായ പദ്ധതികൾ രൂപവത്കരിക്കുകയും ബൃഹത്തായ കെ ട്ടിടങ്ങൾ നിർമ്മിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. വിദ്യാഭ്യാസത്തിന്റെ പ്രാധാന്യത്തെയും അതിൽനിന്നു പ്രതീക്ഷിക്കാവുന്ന സത്ഫല ങ്ങളുടെ വൈശിഷ്ട്യത്തെയുമല്ലേ ഇവയെല്ലാം വിളിച്ചറിയിക്കു ന്നതു്? എന്നാൽ, വിദ്യാഭ്യാസം അതിന്റെ ലക്ഷ്യത്തിൽനി ന്നു വ്യതിചലിക്കാതിരിക്കാൻ പ്രത്യേകം ശ്രദ്ധിക്കേണ്ടിയിരി ക്കുന്നു. ബാല്യംമുതൽ ബുദ്ധിക്കു മഹനീയമായ അതിന്റെ

എല്ലാ ശക്തികളേയും വികസിപ്പിക്കുന്നതിന് അവസരം നല്കേണ്ടതാണെങ്കിലും അതേസമയംതന്നെ, മനസ്സിനും എപ്പോഴും ന്യായമായ മാർഗ്ഗങ്ങളിൽക്കൂടെമാത്രം ചരിക്കുന്നതിനുള്ള സ്ഥൈര്യം പ്രദാനം ചെയ്യേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. ജ്ഞാനസമ്പാദനം ഏറ്റവും ഉന്നതമായ രീതിയിൽ നിർവ്വഹിക്കുക, പ്രകൃതിയുടെ ബഹുമുഖങ്ങളായ വ്യാപാരങ്ങളിൽ സൗന്ദര്യം ദർശിക്കുക, നീതിയുക്തവും പരോപകാരപ്രദവുമായ കൃത്യങ്ങൾ പ്രവർത്തിക്കുക ഇവയെല്ലാം നല്ലതുതന്നെ. എന്നാൽ, ഇവയിലെല്ലാം ദൈവത്തെ പ്രസാദിപ്പിക്കുക എന്ന ഉദ്ദേശ്യം സ്ഥിരവും അടിസ്ഥാനവുമായവിധം സർവ്വദാ നമുക്കുണ്ടായിരിക്കണം. ഒറ്റവാക്കിൽ ദൈവത്തിനു സ്ഥാനമില്ലാത്ത വിദ്യാഭ്യാസം വിദ്യാഭ്യാസമല്ല. ആത്മാവിനെ പരിഗണിക്കാത്ത ശിക്ഷണം ശിക്ഷണവുമല്ല.

ഒരു ശിശുവിന്റെ ചിന്തകളെ സ്വർഗ്ഗസ്ഥനായ നിത്യപിതാവിങ്കലേക്കു നയിക്കുക എന്ന കർത്തവ്യം മാതാവിലത്രേ നിക്ഷിപ്തമായിരിക്കുന്നത്. സ്വശിശുവിനെ ദൈവപ്രമാണങ്ങൾക്കനുസൃതമായി ആചരിക്കുവാൻ അഭ്യസിപ്പിക്കുന്നതിലേക്ക് അവന്റെ സ്വഭാവഗതികളേയും വാസനകളേയും അവൾ ശ്രദ്ധാപൂർവ്വം പഠിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. അവനു വിവേകോദയമുണ്ടാകുന്നഘട്ടത്തിൽ സദുപദേശങ്ങളാൽ അവനെ നേർവഴിക്കു നയിക്കുന്നതിനും അവനിൽ സ്ഥിതിചെയ്യുന്ന പ്രസാദവരമെന്ന ദൈവികദാനത്തിനു നേരിടാവുന്ന വിപത്തുകളിൽനിന്ന് അവനെ സംരക്ഷിക്കുന്നതിനുമായി അവൾ സദാ സമീപേ ഉണ്ടായിരിക്കണം. ഈദൃശകൃത്യങ്ങളെല്ലാം ഫലപ്രദമായി അനുഷ്ഠിക്കണമെങ്കിൽ അവൾക്കുതന്നെ വലിയൊരു സുകൃതസമ്പത്തു് അത്യന്താപേക്ഷിതമാണു്. അവളുടെ ഭൗത്യം അത്യുത്കൃഷ്ടമായതുതന്നെ. അതിന് അവൾ തയ്യാറാകേണ്ടിയിരിക്കുന്നു.

ഒരു യുവാവു പൗരോഹിത്യസ്വീകരണത്തിനായി അനേകവത്സരങ്ങൾ പ്രാർത്ഥനയിലും പഠനത്തിലും ചെലവഴിക്കുന്നതുപോലെയും, ഒരു കന്യക വ്രതാനുഷ്ഠാനത്തിന്, ആധ്യാത്മികജീവിതത്തിൽ സുദീർഘവും പരിത്യാഗപൂർണ്ണവുമായ പരിശീ

ലനം കഴിക്കുന്നതുപോലെയും, ഒരു ക്രിസ്തീയമാതാവു കുഞ്ഞുകുട്ടികളെ സ്വർഗ്ഗത്തിൽ ദിവ്യനാഥന്റെ ആശ്ലേഷത്തിനായി സമർപ്പിക്കുവാൻ പ്രത്യേകം അഭ്യസിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. നിത്യജീവിതത്തിന്റെ സൗഭാഗ്യങ്ങൾ ആസ്വദിക്കുവാൻ ബുദ്ധിയേയും മനസ്സിനേയും പരിശീലിപ്പിക്കുന്ന മഹാഗുരുവാണ് അവൾ.

നസ്രസ്സിൽനിന്നുള്ള മാതൃക.

മാതൃത്വത്തിനു സ്വതഃസിദ്ധമായുണ്ടായിരുന്ന മാഹാത്മ്യം, ദൈവകുമാരന്റെ ജനനംമൂലം, അനേകമടങ്ങു വർദ്ധിച്ചിട്ടുണ്ട്. അദ്വൈമായ ഒരു വൈശിഷ്ട്യം അതിനു ലബ്ധമായിരിക്കുന്നു. പരിശുദ്ധജനനിയാണ് ഓരോ ക്രിസ്തീയജനനിക്കും ബാല്യംമുതൽ അനുകരണീയമായ മാതൃക. ഈ ദിവ്യമാതൃകയെ പരിപൂർണ്ണമായി അനുകരിക്കുക ആർക്കും സാധ്യമല്ലെങ്കിലും, അതിൽനിന്നു നിഗ്ഗമിക്കുന്ന പ്രേരണാശക്തി ഓരോ ആത്മാവിലും പ്രവേശിക്കുകയും അതിനെ പ്രസാദവരത്താലും സുകൃതത്താലും സുന്ദരവും ഫലദായകവുമാക്കുകയും ചെയ്യേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. ബേസ്‌ലഹത്തിനും കാല്വരിക്കും മദ്ധ്യേ മറിയം നയിച്ച പരിശുദ്ധജീവിതം അവധാനപൂർവം പഠിക്കുന്നപക്ഷം, അതിൽ എല്ലാ വൈഷമ്യങ്ങൾക്കും പരിഹാരമാർഗ്ഗം കണ്ടെത്തുവാൻ സാധിക്കും. കഠിനമായ ദാരിദ്ര്യം, നിരന്തരമായ ഉത്കണ്ഠ, ഉത്സാഹമായ മനോവ്യഥ, ക്ലേശകരമായ ദിനകൃത്യങ്ങൾ ഇവയെ എല്ലാം ദിവ്യനാഥന്റെ ദിനംപ്രതി അഭിമുഖീകരിക്കേണ്ടിവന്നുവെന്ന വസ്തുത ഇവയിൽ ഭാഗഭാക്കുകളാകേണ്ട മാതാക്കൾക്ക് എത്ര നിസ്തുലമായ ബഹുമാനത്തെയാണു പ്രദാനം ചെയ്യുന്നത്.

കലാപങ്ങളുടേയും ബഹളങ്ങളുടേയും മദ്ധ്യേ ജീവിക്കുന്ന നമുക്ക് ആത്മസമാധാനം ലഭിക്കുന്നതിനുള്ള സ്ഥലം നസ്രസിലേ ആ ചെറുഭവനമാണ്. അവിടെയാണ് അനാഡംബരതയുടേയും മിതവ്യയത്തിന്റേയും വിശിഷ്ടമാതൃകകൾ നാം ദർശി

ക്കുന്നതു്. സ്വർഗ്ഗീയപിതാവിന്റെ സംരക്ഷണത്തിൽ നിസ്സന്ദേഹമായ ആശ്രയം, സൽകൃത്യങ്ങളുടെ വിശ്വസ്തമായ നിർവ്വഹണം, പ്രസാദവരത്താൽ നമ്മുടെ ഹൃദയങ്ങളിൽ സന്നിഹിതനായിരിക്കുന്ന ദൈവവുമായുള്ള ഐക്യം, തന്നിമിത്തം സംജാതമാകുന്നതും ലോകത്തിനു നല്കുവാനോ അപഹരിക്കുവാനോ ശക്യമല്ലാത്തതുമായ മനസ്സമാധാനം, ഇവയെല്ലാമാണു് ഈ നിഷ്കളങ്കമായ ജീവിതത്തിന്റെ ഫലങ്ങൾ. ഇവ ഗ്രഹിച്ചുകഴിഞ്ഞാൽ നമുക്കു് അനുദിനകൃത്യങ്ങളിൽ വിരസതയോ അലസതയോ ഉണ്ടാവുകയില്ല. നമ്മുടെ നെറ്റിയിലേ വിയർപ്പുകൊണ്ടു് അപ്പം ഭക്ഷിക്കുകയെന്നതു് ഏറ്റവും മഹനീയവും പ്രോത്സാഹജനകവുമായ ഒരു കൃത്യമായി നമുക്കു് അനുഭവപ്പെടും.

കുരിശിൻചുവട്ടിൽ.

കാൽവരിയിലേ കുരിശിൻചുവട്ടിൽവച്ചു്, മറിയം സർവ്വശേഷം മനുഷ്യവർഗ്ഗത്തിന്റെ മാതാവായിത്തീർന്നു. അവളുടെ പുത്രനായ ക്രിസ്തു നമ്മുടെ സഹോദരനാകുകയാലും പ്രസാദവരത്തിന്റെ പുതിയജീവിതത്തിലേക്കു നമ്മെ ജനിപ്പിച്ച പുനരുദ്ധാരണകൃത്യത്തിൽ അവൾ സഹകരിച്ചതിനാലും നേരത്തേതന്നെ ഒരുവിധത്തിൽ നാം അവളുടെ സന്താനങ്ങളായിരുന്നു. എന്നാൽ ഇപ്പോൾ ക്രിസ്തു കുരിശിൽകിടന്നുകൊണ്ടു് "ഇതാ, നിന്റെ അമ്മ" എന്നു പറഞ്ഞു തന്റെ ജനനിയെ പ്രത്യേകവിധം നമുക്കു മാതാവായി നല്കുന്നു. ഉത്സാഹമായ പീഡകൾ സഹിച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന ആ സമയത്തു് ഇത്ര വിസ്മയാവഹമായവിധം നമ്മെപ്പറ്റി അവിടുന്നു ചിന്തിച്ചുവെന്നു വസ്തുത നമ്മുടെ ഹൃദയത്തെ കൃതജ്ഞതാഭരിതമാക്കേണ്ടതല്ലയോ? ഈ മൃദുലസ്നേഹത്തിന്റെ പാരമ്യത്തെപ്പറ്റി ലോങ്ഫെലോ ഇപ്രകാരം പറയുന്നു:

"നമുക്കുവേണ്ടി കുരിശിൽ മരണം പ്രാപിച്ച അവിടുന്നു്, അന്ത്യവിനാഴികയിൽ, അവർണ്ണനീയമായ മരണവേദനയനുഭ

വിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നസമയത്ത്, തന്റെ പ്രിയമാതാവിനെ അനുസ്മരിച്ചു. ഈ പരിശുദ്ധസ്നേഹമായിരിക്കണം ലോകത്തിൽ നമ്മുടെ അവസാനചിന്താവിഷയവും ആത്മാവിനു സ്വർഗ്ഗത്തിലേക്കു പറക്കുന്നതിനുമുമ്പുള്ള അവസാനവിശ്രമസ്ഥലവുംഎന്നു നമ്മെ പഠിപ്പിക്കുവാനാണു് അവിടുന്ന് ഇപ്രകാരം ചെയ്തത്."

'എല്ലാം ക്രിസ്തുവിൽ നവീകരിക്കുക' എന്നതു് മനുഷ്യശക്തികളെയെല്ലാം അതിലംഘിക്കുന്ന ഒരു മഹാകൃത്യമാകുകയാൽ പ്രസാദവരത്തിന്റെ സഹായം അത്യന്താപേക്ഷിതമാണു്. പരിശുദ്ധജനനി മാധ്യേണ എല്ലാ വരങ്ങളും മനുഷ്യവർഗ്ഗത്തിനു നല്കപ്പെടണമെന്നതു് ദൈവനിശ്ചയം. ആ ദിവ്യനാഥ സദാ നമുക്കായി അനുഗ്രഹങ്ങൾ അഭ്യർത്ഥിക്കുകയും ഓരോരുത്തക്കും യഥായോഗ്യം അവയെ നല്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

ഈ വസ്തുത,ക്രിസ്തീയമാതാക്കൾക്കു ധൈര്യവും പ്രോത്സാഹനവും പ്രദാനംചെയ്യുവാൻ പര്യാപ്തമാണു്. കുടുംബത്തിന്റെ സുസ്ഥിതിയും വിദ്യാഭ്യാസത്തിന്റെ പുരോഗതിയും കലകളുടെ അഭിവൃദ്ധിയും എല്ലാം തങ്ങളെ ആശ്രയിച്ചിരിക്കുന്നുവെന്നു ഗ്രഹിക്കുന്ന മാതാക്കൾക്കു സ്വന്തം ബലഹീനതയെപ്പറ്റി ഭയം തോന്നിയേക്കാം. അപ്പോൾ അവർ ഈ സ്വർഗ്ഗീയജനനിയുടെ പക്കലേക്കു ദൃഷ്ടികൾ തിരിക്കട്ടെ. സാന്മാർഗ്ഗികജീവിതത്തിന്റെയും ലോകസംസ്കാരത്തിന്റെയും അസ്തിവാരം ബലിഷ്ഠമാക്കുന്നതിനു് ആവശ്യകമായ സർവ്വാനുഗ്രഹങ്ങളും ആ ദിവ്യമാതാവിൽനിന്നു് അവർക്കു ലബ്ധമാകും.

NIHIL OBSTAT.

Fr. JOHN JOSEPH, O. C. D.

IMPRIMATUR.

✠ JOSEPH ATTIPETTY,

Ernakulam, 15-7-1941. *Abp., Verapoly.*

Printed and published by Br. James for the 'S. H. League', at the J. M. Press, Seminary, Alwaye.

ഇവിടെ വില്പനയ്ക്കുള്ള
മറ്റു പുസ്തകങ്ങൾ

	ക.	ണ.	സ.
കാർഡിനൽ ന്യൂമൻ (൧൦൧)	൦	൧	൯൯
ദിവ്യസംസർഗ്ഗം (൧൦൯)	൦	൧	൦
പ്രതികാരം (൧൦൶)	൦	൧	൯൯
പാപമോചനം പാപത്തിനു പ്രേരകമോ? (൧൦൮)	൦	൧	൦
ജീവിതക്ലേശങ്ങൾ (൧൦൯)	൦	൧	൦
പുനരൈക്യസാദ്ധ്യം ഒന്നാംഭാഗം (൧൦൬)	൦	൧	൦
" " രണ്ടാംഭാഗം (൧൦൭)	൦	൧	൯൯
ഈശോയുടെ കുഞ്ഞുസ്നേഹിതർ (൧൦൯-൧൦)	൦	൧	൦
പണ്ഡിതന്മാർ കത്തോലിക്കാ സഭയിലേക്ക് (൧൧൧)	൦	൧	൦
ക്രിസ്തീയകുടുംബം സമുദായത്തിന്റെ അസ്ഥിവാരം (൧൧൧)	൦	൧	൦
അത്ഭുതകരമായ ആ സ്ഥാപനം (൧൧൯)	൦	൧	൦
ഇന്ത്യയിലെ കത്തോലിക്കാസഭ (൧൧൶)	൦	൧	൦
നീതിയും സ്നേഹവും ഒന്നാംഭാഗം (൧൧൮)	൦	൧	൦
" " രണ്ടാംഭാഗം (൧൧൯)	൦	൧	൦
ടൂർസിലെ വിശുദ്ധ മനുഷ്യൻ (൧൧൭)	൦	൧	൦
സിംഹളഭൂതൻ (സംഗീത പ്രഹസനം) (൧൧൭-൧൯)	൦	൯	൦
ചാവറകുര്യാക്കോസ് ഏലിയാച്ചൻ (൧൨൦)	൦	൯	൦
മുന്നൂറുകൊല്ലത്തെ അജ്ഞാതവാസം (൧൨൧)	൦	൧	൦
ആധുനികശതകത്തിലെ ചില കൊച്ചുമാതൃകകൾ (൧൨൶)	൦	൧	൦
സത്യാന്വേഷണമനോഭാവം (൧൨൮)	൦	൧	൦

	ക.	ണ.	സ.
സോവ്യറ്റ് റഷ്യയിലെ തൊഴിലാളി ഒന്നാംഭാഗം (൨൯൩)	൦	൧	൦
രണ്ടാംഭാഗം (൨൯൭)	൦	൧	൦
ഭിന്നതയുടെ ബീജം (൨൯൮)	൦	൧	൦
ഭക്തഗീതാഞ്ജലി (൨൯൯)	൦	൧	൩൫
സാധാരണമായ ഒരു പ്രശ്നത്തിനു വിശദമായ സമാധാനം (൨൩൦)	൦	൧	൦
കത്തോലിക്കരെ സംബന്ധിച്ച ചില യാഥാർത്ഥ്യങ്ങൾ (൨൩൧)	൦	൧	൦
ക്രിസ്തുവിനെപ്പറ്റി നിങ്ങൾ എന്തു വിചാരിക്കുന്നു? (൨൩൨)	൦	൧	൦
സുഹൃത്സംഭാഷണങ്ങൾ (൨൩൩)	൦	൧	൦
ദുരിതരഹസ്യം (൨൩൪)	൦	൧	൦
കർമ്മലനാഥയുടെ ഉത്തരീയം (൨൩൫-൩൬)	൦	൩	൩൬
മാതൃമാഹാത്മ്യം (൨൩൭)	൦	൧	൦

അസീസ്സിയിലേ മഹാസിദ്ധൻ

(കഥാകാലക്ഷേപം.)

ഒരു സരസഗായകകവിയെന്ന നിലയിൽ കേരളീയർക്കു സുപരിചിതനായ മി. കെ. ഐ. പോൾ, (ആലുവാ) അവർകൾ വി. ഫ്രാൻസീസ് അസീസ്സിയുടെ ജീവചരിത്രത്തെ ആസ്പദമാക്കി രചിച്ചിട്ടുള്ള ഈ നവീനഗ്രന്ഥത്തിന്റെ പുറപ്പാട്, കഥാകാലക്ഷേപപ്രസ്ഥാനത്തിനു പ്രചുരപ്രചാരം സിദ്ധിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന ഇക്കാലത്ത് ഏറ്റവും സന്ദർഭോചിതമായിരിക്കുമെന്നു വിശ്വസിക്കുന്നു. (വില രണ്ടണ)

എന്റെ പ്രാർത്ഥനപ്പുസ്തകം (വില രണ്ടണ)